

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Rada	
2006/C 126 E/01	Společný postoj (ES) č. 4/2006 ze dne 23. ledna 2006 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně podzemních vod před znečištěním	1
2006/C 126 E/02	Společný postoj (ES) č. 5/2006 ze dne 23. ledna 2006 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)	16
2006/C 126 E/03	Společný postoj (ES) č. 6/2006 ze dne 10. března 2006 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění)	33

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 4/2006

přijatý Radou dne 23. ledna 2006

s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/.../ES ze dne ... o ochraně podzemních vod před znečištěním

(2006/C 126 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podzemní vody jsou cenným přírodním zdrojem, který by měl být chráněn před chemickým znečištěním. To je důležité zejména z hlediska ekosystémů závislých na podzemních vodách a při využívání podzemních vod k zabezpečování vody pro lidskou spotřebu.

(2) Jedním z cílů rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. června 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁴⁾ je i dosažení úrovně jakosti vody, která nemá vážný dopad na lidské zdraví a životní prostředí, ani pro ně nepředstavuje riziko.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. dubna 2005 (Úř. věst. C 45 E, 23.2.2006, s. 75), společný postoj Rady ze dne 23. ledna 2006 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

(3) V zájmu ochrany životního prostředí jako celku a lidského zdraví především je třeba zamezit nežádoucím koncentracím škodlivých znečišťujících látek v podzemních vodách, předcházet jim nebo je snižovat.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁵⁾, obsahuje obecná ustanovení pro ochranu a zachování podzemních vod. Podle článku 17 uvedené směrnice je třeba přijmout opatření k předcházení a omezování znečišťování podzemních vod, včetně kritérií pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemních vod a kritérií pro zjišťování významného a trvalého vzestupného trendu a pro definování počátku změny trendu.

(5) Vzhledem k nezbytnosti dosažení konzistentních úrovní ochrany podzemních vod je třeba zavést normy jakosti a prahové hodnoty a vytvořit metodiky založené na společném přístupu, aby existovala kritéria pro hodnocení chemického stavu útvarů podzemních vod.

(6) Normy jakosti pro dusičnany, přípravky na ochranu rostlin a biocidy by měly být stanoveny jako kritéria Společenství pro hodnocení chemického stavu útvarů podzemních vod a měl by být zajištěn soulad se směrnicí Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽⁶⁾, směrnicí Rady 91/414/EHS ze dne

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾.
- (7) Ustanovení pro chemický stav podzemních vod se nevztahují na přirozeně se vyskytující vysoké koncentrace látek nebo iontů nebo jejich ukazatelů, obsažené v útvaru podzemní vody nebo v přidružených útvarech povrchových vod vlivem zvláštních hydrogeologických podmínek, které nespádají pod definici znečištění. Zároveň se nevztahují na dočasné prostorově omezené změny směru toku a chemického složení, které nejsou považovány za průniky.
- (8) Měla by být stanovena kritéria pro zjišťování významných a trvale vzestupných trendů koncentrace znečišťujících látek a pro určování počátku změny trendu s přihlédnutím k pravděpodobnosti nepříznivých účinků na související vodní ekosystémy nebo závislé suchozemské ekosystémy.
- (9) Členské státy by měly pokud možno využívat statistické postupy, pokud odpovídají mezinárodním normám a přispívají k dlouhodobé srovnatelnosti výsledků monitorování mezi členskými státy.
- (10) V souladu s čl. 22 odst. 2 třetí odrážkou směrnice 2000/60/ES má být směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami ⁽³⁾ zrušena s účinkem od 22. prosince 2013. Je nezbytné zajistit pokračování ochrany stanovené směrnicí 80/68/EHS, pokud jde o opatření zaměřená na předcházení přímým i nepřímým vstupům znečišťujících látek do podzemních vod nebo jejich omezování.
- (11) Je nezbytné rozlišovat mezi nebezpečnými látkami, jejichž vstupu je třeba zabránit, a jinými znečišťujícími látkami, jejichž vstupy by měly být omezeny. Při určování nebezpečných a ostatních látek, které představují skutečné nebo možné riziko znečištění, by se měla využívat příloha VIII směrnice 2000/60/ES, v níž je uveden seznam hlavních znečišťujících látek týkajících se vodního prostředí.
- (12) V zájmu zajištění konzistentní ochrany podzemních vod by členské státy, které sdílejí útvary podzemních vod, měly koordinovat své činnosti, co se týče monitorování, stanovení prahových hodnot a určení příslušných nebezpečných látek.
- (13) Za určitých okolností by členské státy měly mít možnost udělit výjimky z opatření na předcházení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod nebo jeho omezování.
- (14) Je nezbytné stanovit přechodná opatření, která se použijí v období mezi dnem provádění této směrnice a dnem zrušení směrnice 80/68/EHS.
- (15) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

1. Tato směrnice stanoví specifická opatření uvedená v čl. 17 odst. 1 a 2 směrnice 2000/60/ES, s cílem zajistit předcházení a kontrolu znečišťování podzemních vod. K těmto opatřením patří zejména:

- kritéria pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemních vod a
- kritéria pro zjišťování a změnu významných a trvalých vzestupných trendů a pro definování počátku změn trendu.

2. Tato směrnice rovněž doplňuje ustanovení již obsažená ve směrnici 2000/60/ES o zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod a má za cíl bránit zhoršování stavu všech útvarů podzemních vod.

Článek 2

Definice

Kromě definic uvedených v článku 2 směrnice 2000/60/ES se pro účely této směrnice rozumí:

- „normou jakosti podzemní vody“ norma environmentální kvality vyjádřená jako koncentrace určité znečišťující látky, skupiny znečišťujících látek nebo ukazatele znečištění v podzemní vodě, která by neměla být překročena z důvodu ochrany lidského zdraví a životního prostředí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/19/ES (Úř. věst. L 44, 15.2.2006, s. 15).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. „prahovou hodnotou“ norma jakosti podzemní vody stanovena členskými státy v souladu s článkem 3;
3. „významným a trvalým vzestupným trendem“ jakékoli statisticky významné zvýšení koncentrace znečišťující látky, skupiny znečišťujících látek nebo ukazatele znečištění, které představuje riziko pro životní prostředí, u něhož byla změna trendu identifikována jako nezbytná v souladu s článkem 5;
4. „vstupem znečišťující látky do podzemní vody“ přímé nebo nepřímé zavádění znečišťujících látek do podzemních vod v důsledku lidské činnosti.

Článek 3

Kritéria pro hodnocení chemického stavu podzemních vod

1. Pro účely hodnocení chemického stavu útvaru podzemních vod nebo skupiny útvarů podzemních vod podle oddílu 2.3 přílohy V směrnice 2000/60/ES používají členské státy tato kritéria:

- a) normy jakosti podzemní vody uvedené v příloze I;
- b) prahové hodnoty, které mají členské státy stanovit postupem podle části A přílohy II pro znečišťující látky, skupiny znečišťujících látek a ukazatele znečištění přispívající na jejich území k označení útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod za rizikové, s přihlédnutím alespoň k seznamu obsaženému v části B přílohy II.

2. Prahové hodnoty mohou být stanoveny na vnitrostátní úrovni, na úrovni oblasti povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, která se nachází na území členského státu, nebo na úrovni útvaru či skupiny útvarů podzemních vod.

3. Členské státy zajistí, aby stanovení prahových hodnot pro útvary podzemních vod, o něž se dělí dva nebo více členských států, a pro útvary podzemních vod, v jejichž rámci proudí podzemní vody přes hranici členského státu, bylo mezi dotýcnými členskými státy koordinováno v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/60/ES.

4. Přesahuje-li útvary nebo skupina útvarů podzemních vod území Společenství, usiluje dotýcný členský stát či státy o stanovení prahových hodnot ve spolupráci s dotýcnou třetí zemí nebo třetími zeměmi v souladu s čl. 3 odst. 5 směrnice 2000/60/ES.

5. Členské státy poprvé stanoví prahové hodnoty podle odst. 1 písm. b) nejpozději do 22. prosince 2008.

Veškeré stanovené prahové hodnoty se zveřejní v plánech povodí, které mají být spolu se souhrnem údajů uvedených

v části C přílohy II předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

6. Členské státy za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí pozmění seznam prahových hodnot v případech, kdy nové informace o znečišťujících látkách, skupinách znečišťujících látek nebo ukazatelích znečištění naznačují, že by měla být stanovena prahová hodnota pro další látku nebo pozměněna stávající prahová hodnota či opětovně zavedena prahová hodnota, která byla předtím ze seznamu vyškrtuta.

Prahové hodnoty lze ze seznamu vyškrtnout, není-li již dotýcný útvary podzemních vod kvůli příslušným znečišťujícím látkám, skupinám znečišťujících látek nebo ukazatelům znečištění rizikový.

Veškeré takové změny seznamu prahových hodnot se oznámí v rámci pravidelného přezkumu plánů povodí.

7. Komise zveřejní nejpozději do 22. prosince 2009 zprávu na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 5.

Článek 4

Postup hodnocení chemického stavu podzemních vod

1. Členské státy použijí při hodnocení chemického stavu útvaru podzemních vod postup podle odstavce 2. Ve vhodných případech mohou členské státy při provádění tohoto postupu sdružit útvary podzemních vod do skupin v souladu s přílohou V směrnice 2000/60/ES.

2. Chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod se považuje za dobrý, pokud:

- a) hodnoty norem jakosti pro podzemní vody uvedené v příloze I a příslušné prahové hodnoty stanovené podle článku 3 a přílohy II nejsou překročeny na žádném z monitorovacích míst daného útvaru nebo dané skupiny útvarů podzemních vod; nebo
- b) hodnota normy jakosti podzemní vody nebo prahová hodnota je překročena na jednom či více monitorovacích místech, ale příslušné šetření podle přílohy III potvrdí, že:
 - i) na základě hodnocení podle bodu 3 přílohy III nejsou koncentrace znečišťujících látek převyšující normy jakosti pro podzemní vody nebo prahové hodnoty považovány za takové, jež představují významné riziko pro životní prostředí, s případným přihlédnutím k rozsahu postižení útvaru podzemních vod;

- ii) jsou splněny ostatní podmínky pro dobrý chemický stav podzemních vod uvedené v tabulce 2.3.2 přílohy V směrnice 2000/60/ES v souladu s bodem 4 přílohy III této směrnice;
 - iii) případně jsou splněny požadavky čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES v souladu s bodem 4 přílohy III této směrnice;
 - iv) způsobilost útvaru pozemních vod nebo jakéhokoli útvaru ze skupiny útvarů podzemních vod k využití lidmi nebyla z důvodu znečištění významně narušena.
3. Členské státy zveřejní přehled hodnocení chemického stavu podzemních vod v plánech povodí podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

Součástí tohoto přehledu sestaveného na úrovni oblastí povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, která se nacházejí na území členského státu, je rovněž vysvětlení způsobu, jak byly při závěrečném hodnocení zohledněny případy překročení norem jakosti podzemní vody nebo prahových hodnot na jednotlivých monitorovacích místech.

4. Je-li útvar podzemních vod v souladu s odst. 2 písm. b) klasifikován jako útvar, jehož chemický stav je dobrý, přijmou členské státy opatření podle článku 11 směrnice 2000/60/ES, která mohou být nutná k ochraně vodních ekosystémů, suchozemských ekosystémů a využití podzemních vod lidmi, závislých na části útvaru zastoupené monitorovacím místem nebo místy, kde byla překročena hodnota normy jakosti pro podzemní vody nebo prahová hodnota.

Článek 5

Identifikace významného a trvalého vzestupného trendu a definování počátku změny trendu

1. Členské státy identifikují každý významný a trvalý vzestupný trend, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek, skupin znečišťujících látek nebo ukazatelů znečištění zjištěných v útvarech nebo ve skupinách útvarů podzemních vod, které byly označeny za rizikové, a v souladu s přílohou IV definují počátek změny tohoto trendu.

2. Trendy, které představují významné riziko z hlediska poškození jakosti vodních nebo suchozemských ekosystémů, lidského zdraví nebo skutečných nebo možných legitimních způsobů využití vodního prostředí, členské státy změní na základě programu opatření uvedeného v článku 11 směrnice 2000/60/ES za účelem postupného snižování znečištění podzemních vod.

3. V souladu s částí B bodem 1 přílohy IV definují členské státy na základě zjištěného trendu a s ním souvisejícího rizika pro životní prostředí počátek změny trendu jako procentní podíl úrovně norem jakosti pro podzemní vody stanovené v příloze I a prahových hodnot stanovených podle článku 3.

4. V plánech povodí, které mají být předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES, členské státy shrnou:

a) jak přispělo hodnocení trendů z jednotlivých monitorovacích míst v rámci útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod k identifikaci trvalého a významného vzestupného trendu, pokud jde o koncentraci nějaké znečišťující látky, nebo jeho změny, v souladu s přílohou V oddílem 2.5 uvedené směrnice, a

b) důvody počátku změny definované podle odstavce 3.

5. Je-li nutné hodnotit dopad stávajících kontaminačních mraků v útvarech podzemních vod, které mohou ohrozit dosažení cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES, a zejména kontaminačních mraků pocházejících z bodových zdrojů znečištění a kontaminované půdy, provedou členské státy dodatečná hodnocení trendů identifikovaných znečišťujících látek, aby ověřily, zda se tyto mraky z kontaminovaných míst nešíří, nezhoršují chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod a nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí. Výsledky těchto hodnocení se shrnou v plánech povodí, které mají být předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

Článek 6

Opatření pro zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod

1. Pro dosažení cíle, jímž je zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod, stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodu i) směrnice 2000/60/ES, zajistí členské státy, aby program měření stanovený v souladu s článkem 11 uvedené směrnice zahrnoval:

a) veškerá nezbytná opatření zaměřená na zamezení vstupu jakýchkoli nebezpečných látek do podzemních vod. Při stanovování těchto látek by se členské státy měly zaměřit především na nebezpečné látky patřící do skupin znečišťujících látek uvedených v bodech 1 až 6 přílohy VIII směrnice 2000/60/ES a na látky patřící do skupin znečišťujících látek uvedených v bodech 7 až 9 uvedené přílohy, kde jsou tyto látky považovány za nebezpečné;

b) ohledně znečišťujících látek uvedených v příloze VIII směrnice 2000/60/ES, které nejsou považovány za nebezpečné, a ohledně jakýchkoli dalších znečišťujících látek neklasifikovaných jako nebezpečné a neuvedených v dané příloze, které podle členských států představují stávající nebo možné riziko znečištění, veškerá opatření nutná k omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod, aby se zajistilo, že tento vstup nezpůsobí zhoršení dobrého chemického stavu podzemních vod, nevyvolá významný a trvalý vzestupný trend, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek v podzemních vodách, ani jiným způsobem nezpůsobí znečištění podzemních vod. Při těchto opatřeních je třeba zohlednit zavedené osvědčené postupy, včetně osvědčených ekologických postupů a nejlepších dostupných technik stanovených v příslušných právních předpisech Společenství.

Za účelem stanovení opatření uvedených v písmenech a) nebo b) mohou členské státy jako první krok určit okolnosti, za nichž se bude na znečišťující látky vyjmenované v příloze VIII směrnice 2000/60/ES, zejména základní kovy a jejich sloučeniny uvedené v bodě 7 uvedené přílohy, pohlížet jako na nebezpečné nebo nikoli nebezpečné.

2. Vstup znečišťujících látek z difúzních zdrojů znečištění ovlivňující chemické složení podzemních vod bude brán v úvahu, kdykoli to bude technicky možné.

3. Aniž jsou dotčeny jakékoli přísnější požadavky jiných právních předpisů Společenství, mohou členské státy vyjmout z opatření požadovaných v odstavci 1 vstup znečišťujících látek, který je:

a) výsledkem přímého vypouštění povoleného podle čl. 11 odst. 3 písm. j) směrnice 2000/60/ES;

b) podle příslušných orgánů v tak malém množství a koncentraci, že lze vyloučit jakékoli současné nebo budoucí nebezpečí zhoršení jakosti souvisejících podzemních vod;

c) důsledkem havárií nebo mimořádných okolností přírodního původu, které nebylo možné rozumně předvídat, odvrátit nebo zmírnit;

d) výsledkem umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod povoleného podle čl. 11 odst. 3 písm. f) směrnice 2000/60/ES;

e) podle příslušných orgánů považován za takový, jemuž nebylo možné technicky zamezit nebo jej omezit bez užití:

i) opatření, která by vedla ke zvýšenému ohrožení lidského zdraví nebo kvality životního prostředí jako celku, nebo

ii) nepřiměřeně nákladných opatření k odstranění množství znečišťujících látek z kontaminovaného horninového prostředí nebo půdního podloží, případně k použití jiného způsobu regulace jejich pronikání, nebo

f) důsledkem zákroků týkajících se povrchových vod mimo jiné za účelem zmírnění účinku povodní a období sucha a za účelem správy vod a vodních cest, a to rovněž na mezinárodní úrovni. Tyto činnosti, včetně uvolňování, bagrování, přemístování a ukládání sedimentů v povrchových vodách, se provádějí v souladu s obecně závaznými pravidly a případně s povoleními a oprávněními udělovanými na základě těchto pravidel vydaných za tímto účelem členskými státy, za podmínky, že tento vstup neohrožuje dosahování environmentálních cílů stanovených pro dotyčné vodní útvary v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) bodem ii) směrnice 2000/60/ES.

4. Příslušné orgány členských států povedou seznam výjimek podle odstavce 3, aby je mohly na požádání oznámit Komisi.

Článek 7

Přechodná ustanovení

V období ode dne ... (*) do dne 22. prosince 2013 zohlední jakýkoli nový povolovací postup podle článků 4 a 5 směrnice 80/68/EHS požadavky uvedené v člancích 3, 4 a 5 této směrnice.

Článek 8

Technická přizpůsobení

Přílohy II, III a IV mohou být přizpůsobeny vědeckému a technickému pokroku postupem podle čl. 21 odst. 2 směrnice 2000/60/ES, s přihlédnutím k období přezkumu a aktualizace plánů povodí uvedených v čl. 13 odst. 7 uvedené směrnice.

Článek 9

Provádění

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

(*) Dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

PŘÍLOHA I

NORMY JAKOSTI PODZEMNÍ VODY

1. Pro účely hodnocení chemického stavu podzemních vod v souladu s článkem 4 jsou tyto normy jakosti podzemní vody normami jakosti uvedenými v tabulce 2.3.2 v příloze V směrnice 2000/60/ES a stanovenými v souladu s článkem 17 uvedené směrnice.

Znečišťující látka	Normy jakosti	Poznámky
Dusičnany	50 mg/l	V případě činností spadajících do oblasti působnosti směrnice 91/676/EHS budou programy a opatření požadovaná ve vztahu k této hodnotě (50 mg/l) v souladu s uvedenou směrnicí ⁽¹⁾ .
Účinné látky v pesticidech včetně jejich významných metabolitů, produktů rozkladu a reakčních produktů ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (celkem) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Na činnosti mimo oblast působnosti směrnice 91/676/EHS se toto ustanovení nevztahuje.

⁽²⁾ „Pesticidy“ se rozumí přípravky na ochranu rostlin ve smyslu článku 2 směrnice 91/414/EHS a biocidní přípravky ve smyslu článku 2 směrnice 98/8/ES.

⁽³⁾ „Celkem“ znamená úhrn všech jednotlivých pesticidů, které byly zjištěny a jejichž množství bylo změřeno během monitorovacího postupu.

2. Výsledky uplatnění norem jakosti pro pesticidy způsobem stanoveným pro účely této směrnice nejsou dotčeny výsledky postupů pro hodnocení rizika požadované směrnicí 91/414/EHS nebo směrnicí 98/8/ES.
3. Pokud se u daného útvaru podzemních vod předpokládá, že normy jakosti pro podzemní vody by mohly zmařit dosažení environmentálních cílů týkajících se souvisejících útvarů povrchové vody uvedených v článku 4 směrnice 2000/60/ES nebo vést k významnému zhoršení ekologické nebo chemické kvality těchto útvarů nebo k významnému poškození suchozemských ekosystémů, které jsou na útvarech podzemních vod přímo závislé, zavedou se přísnější prahové hodnoty v souladu s článkem 3 a přílohou II této směrnice. Programy a opatření vztahující se k této prahové hodnotě se uplatňují rovněž pro činnosti spadající do oblasti působnosti směrnice 91/676/EHS.

PŘÍLOHA II

PRAHOVÉ HODNOTY PRO LÁTKY ZNEČIŠŤUJÍCÍ PODZEMNÍ VODY A PRO UKAZATELE ZNEČIŠTĚNÍ PODZEMNÍCH VOD

ČÁST A: POKYNY PRO STANOVENÍ PRAHOVÝCH HODNOT ČLENSKÝMI STÁTY V SOULADU S ČLÁNEM 3

Členské státy stanoví pro všechny znečišťující látky a ukazatele znečištění prahové hodnoty, na jejichž základě jsou, v souladu s charakterizací provedenou v souladu s článkem 5 směrnice 2000/60/ES, útvary nebo skupiny útvarů podzemních vod označovány za rizikové z hlediska nedosažení dobrého chemického stavu podzemních vod.

Prahové hodnoty se stanoví takovým způsobem, že pokud výsledky monitorování na reprezentativním monitorovacím místě přesáhnou prahové hodnoty, naznačí to, že hrozí možnost, že není splněna jedna či více podmínek dobrého chemického stavu podzemních vod podle čl. 4 odst. 2 písm. b) bodů ii), iii) a iv).

Při stanovování prahových hodnot zohlední členské státy tyto pokyny:

1. Určení prahových hodnot by mělo vycházet z těchto faktorů:
 - a) rozsah vzájemného působení mezi podzemními vodami a souvisejícími vodními ekosystémy a závislými suchozemskými ekosystémy;
 - b) narušení skutečných nebo možných legitimních způsobů využití nebo funkcí podzemních vod;
 - c) veškeré znečišťující látky, na jejichž základě se útvary podzemních vod označují za rizikové, s přihlédnutím k minimálnímu seznamu stanovenému v části B;
 - d) hydrogeologické charakteristiky, včetně informací o hodnotách pozadí a vodní bilanci.
2. Určení prahových hodnot by mělo přihlédnout i k původu znečišťujících látek, jejich možnému přirozenému výskytu, jejich toxicitě a tendenci se rozptylovat, jejich perzistenci a jejich bioakumulačnímu potenciálu.
3. Určení prahových hodnot by mělo využít kontrolního mechanismu pro shromážděné údaje, který by se měl opírat o hodnocení kvality údajů, analytické úvahy a hodnoty pozadí pro látky, které se mohou vyskytovat jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností.

ČÁST B: MINIMÁLNÍ SEZNAM ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A JEJICH UKAZATELŮ, PRO NĚŽ MUSÍ ČLENSKÉ STÁTY STANOVIT PRAHOVÉ HODNOTY V SOULADU S ČLÁNEM 3

1. Látky nebo ionty, které se mohou vyskytovat jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností

Arsen

Kadmium

Olovo

Rtuť

Amonium

Chlorid

Sírany

2. Uměle vyráběné syntetické látky

Trichloroethylen

Tetrachlorethylen

3. Parametry indikující zasolování nebo jiné vniky ⁽¹⁾

Vodivost

⁽¹⁾ Pokud jde o koncentrace solí v důsledku lidských činností, mohou se členské státy rozhodnout stanovit prahové hodnoty jak pro síran a chlorid, tak i pro vodivost.

ČÁST C: INFORMACE, KTERÉ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY POSKYTNOUT OHLEDNĚ ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK A JEJICH UKAZATELŮ, PRO NĚŽ BYLY STANOVENY PRAHOVÉ HODNOTY

Členské státy shrnou v plánech povodí předložených v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES způsob uplatnění postupu podle části A této přílohy.

Pokud je to možné, sdělí členské státy zejména:

- a) informace o počtu útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod označených za rizikové a o znečišťujících látkách a ukazatelích znečištění, které k tomuto označení přispívají, včetně zjištěných koncentrací nebo hodnot;
 - b) informace o každém z útvarů podzemních vod označeném za rizikový, zejména o velikosti vodních útvarů, o vztazích mezi útvary podzemních vod a souvisejícími povrchovými vodami a přímo závislými suchozemskými ekosystémy, a v případě přirozeně se vyskytujících látek o koncentracích přirozeného pozadí v útvarech podzemních vod;
 - c) prahové hodnoty, které platí na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni oblasti povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, jež se nachází na území členského státu, nebo na úrovni útvaru či skupiny útvarů podzemních vod;
 - d) vztah mezi prahovými hodnotami a:
 - i) v případě přirozeně se vyskytujících látek zjištěnými hodnotami pozadí;
 - ii) cíli environmentální kvality a jinými normami pro ochranu vod platnými na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni a
 - iii) veškerými důležitými informacemi ohledně toxikologie, ekotoxikologie, perzistence, bioakumulačního potenciálu znečišťujících látek a jejich tendence se rozptylovat.
-

PŘÍLOHA III

HODNOCENÍ CHEMICKÉHO STAVU PODZEMNÍCH VOD

1. Hodnocení s cílem určit chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod bude provedeno u všech útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod, které byly označeny za rizikové, a to pro všechny znečišťující látky, které přispívají k takovému označení útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod.
 2. Při provádění šetření podle čl. 4 odst. 2 písm. b) členské státy zohlední:
 - a) informace shromážděné v rámci charakterizace, která má být provedena v souladu s článkem 5 směrnice 2000/60/ES a s oddíly 2.1, 2.2 a 2.3 přílohy II uvedené směrnice;
 - b) výsledky z monitorovací sítě podzemních vod získané v souladu s oddílem 2.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES a
 - c) jakékoli další důležité informace, včetně srovnání aritmetického průměru roční koncentrace příslušných znečišťujících látek na jednom monitorovacím místě s normami jakosti pro podzemní vody stanovenými v příloze I a prahovými hodnotami stanovenými členskými státy podle článku 3 a přílohy II.
 3. Za účelem prošetření, zda jsou splněny podmínky dobrého chemického stavu podzemních vod uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodech i) a iv), členské státy ve vhodných a nutných případech a na základě náležitých shrnutí výsledků monitorování, případně za pomoci odhadů koncentrace na základě koncepčního modelu útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod, předběžně odhadnou, do jaké míry převýší aritmetický průměr roční koncentrace znečišťující látky normu jakosti pro podzemní vody nebo prahovou hodnotu.
 4. Za účelem prošetření, zda jsou splněny podmínky dobrého chemického stavu podzemních vod uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b) bodech ii) a iii), členské státy ve vhodných a nutných případech a na základě příslušných výsledků monitorování a vhodného koncepčního modelu útvaru podzemních vod hodnotí:
 - a) množství a koncentrace znečišťujících látek, které jsou transportovány, nebo existuje pravděpodobnost, že by mohly být transportovány, z útvaru podzemních vod do souvisejících povrchových vod nebo do přímo závislých suchozemských ekosystémů;
 - b) pravděpodobný vliv množství a koncentrací znečišťujících látek transportovaných do souvisejících povrchových vod a přímo závislých suchozemských ekosystémů;
 - c) rozsah zasolování a jiných vniků do útvaru podzemních vod a
 - d) ohrožení, které znečišťující látky v útvaru podzemních vod představují pro jakost vody, jež je nebo má být získávána z útvaru podzemních vod k lidské spotřebě.
 5. Členské státy zobrazí chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod na mapách podle oddílů 2.4.5 a 2.5 přílohy V směrnice 2000/60/ES. Kromě toho členské státy na těchto mapách v odpovídajících případech pokud možno vyznačí veškerá monitorovací místa, kde jsou normy jakosti pro podzemní vody nebo prahové hodnoty překročeny.
-

PŘÍLOHA IV

IDENTIFIKACE A ZMĚNA VÝZNAMNÉHO A TRVALÉHO VZESTUPNÉHO TRENDU

ČÁST A: IDENTIFIKACE VÝZNAMNÉHO A TRVALÉHO VZESTUPNÉHO TRENDU

Členské státy identifikují významné a trvalé vzestupné trendy ve všech útvarech nebo skupinách útvarů podzemních vod, které jsou označeny za rizikové v souladu s přílohou II směrnice 2000/60/ES, při zohlednění těchto požadavků:

1. v souladu s oddílem 2.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES se monitorovací program sestaví tak, aby odhalil významné a trvalé vzestupné trendy, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek identifikovaných podle článku 3 této směrnice;
2. základem postupu pro identifikaci významných a trvalých vzestupných trendů je tento postup:
 - a) četnost monitorování a umístění monitorovacích míst se zvolí tak, aby byly splněny tyto požadavky:
 - i) poskytování informací nutných k zajištění toho, že tyto vzestupné trendy bude s dostatečnou přesností a spolehlivostí možno odlišit od přírodního kolísání,
 - ii) umožnění dostatečně včasné identifikace těchto vzestupných trendů, aby bylo možné provést opatření s cílem zabránit ekologicky významným zhoršením jakosti podzemních vod nebo je alespoň v maximální možné míře zmírnit. Tato identifikace se pokud možno poprvé provede do roku 2009 s přihlédnutím ke stávajícím údajům, v souvislosti se zprávou o identifikaci trendů v rámci prvního plánu povodí podle článku 13 směrnice 2000/60/ES, a poté vždy alespoň jednou za šest let,
 - iii) zohlednění fyzikálních a chemických současných charakteristik útvaru podzemních vod, včetně podmínek proudění podzemních vod, rychlosti jejich obnovy a doby filtrace půdou nebo podložím;
 - b) použité metody monitorování a analýzy jsou v souladu s mezinárodními zásadami pro kontrolu jakosti, případně též s CEN nebo vnitrostátními normalizovanými metodami, aby byla zajištěna stejná odborná kvalita a srovnatelnost získaných údajů;
 - c) hodnocení se zakládá na statistické metodě, například regresní analýze, k analýze trendů v časové řadě na jednotlivých monitorovacích místech;
 - d) aby se předešlo zkreslení při identifikaci trendů, přiřazuje se, s výjimkou celkových pesticidů, všem výsledkům měření pod mezí stanovitelnosti hodnota odpovídající poloviční hodnotě horní meze stanovitelnosti prokázané v časové řadě;
3. při identifikaci významných a trvalých vzestupných trendů, pokud jde o koncentrace látek, které se vyskytují jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností, se přihlédne k údajům shromážděným před začátkem monitorovacího programu, s cílem podat zprávu o identifikaci trendů v rámci prvního plánu povodí uvedeného v článku 13 směrnice 2000/60/ES, pokud tyto údaje existují.

ČÁST B: POČÁTKY ZMĚN TRENDU

Podle článku 5 členské státy změní identifikované významné a trvalé vzestupné trendy, představují-li tyto trendy nebezpečí poškození pro související vodní ekosystémy, přímo závislé suchozemské ekosystémy, lidské zdraví nebo skutečně nebo možné legitimní způsoby využití vodního prostředí, a to při zohlednění těchto požadavků:

1. provádění opatření za účelem změny významných a trvalých vzestupných trendů bude zahájeno tehdy, dosáhne-li koncentrace znečišťující látky 75 % hodnot ukazatelů norem jakosti pro podzemní vody uvedených v příloze I a prahových hodnot stanovených podle článku 3, ledaže by:
 - a) bylo nutné dřívější zahájení, aby opatření ke změně trendu mohla co nejchopárněji zamezit jakémukoli ekologicky významnému zhoršení jakosti podzemních vod nebo je alespoň co nejvíce zmírnit;
 - b) bylo odůvodněno jiné zahájení, v případech, kdy je kvůli mezi detekce nemožné zjistit trend odpovídající 75 % hodnoty ukazatelů, nebo
 - c) rychlost zvyšování a možnost změny trendu byly takové, že i pozdější zahájení opatření ke změně trendu by stále umožňovalo velmi hospodárně zamezit jakémukoli ekologicky významnému zhoršení jakosti podzemních vod nebo je alespoň v co největší míře zmírnit.

Pro činnosti spadající do oblasti působnosti směrnice 91/676/EHS se počáteční bod pro provádění opatření na změnu významných a trvalých vzestupných trendů stanoví v souladu s uvedenou směrnicí a se směrnicí 2000/60/ES;

2. jakmile je pro útvar podzemních vod, označený za rizikový v souladu s bodem 2.4.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES a podle části B bodu 1 této přílohy, stanoveno zahájení, nelze je změnit během šestiletého cyklu plánu povodí požadovaného v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES;
 3. změny trendu je třeba doložit, a to s přihlédnutím k příslušným monitorovacím opatřením obsaženým v části A bodu 2.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Komise přijala svůj návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně podzemních vod před znečištěním dne 28. října 2003.

Evropský parlament přijal své stanovisko při prvním čtení dne 28. dubna 2005 ⁽¹⁾.

Výbor regionů přijal své stanovisko dne 12. února 2004 ⁽²⁾.

Hospodářský a sociální výbor přijal své stanovisko dne 31. března 2004 ⁽³⁾.

Rada přijala svůj společný postoj dne 23. ledna 2006.

II. CÍL

Podzemní vody jsou důležitým přírodním zdrojem poskytujícím vodu jak pro lidskou spotřebu, tak pro zemědělství a průmysl. Podzemní vody mají také klíčovou úlohu, zejména v obdobích sucha, v ochraně vodních a suchozemských ekosystémů. Ochrana podzemních vod je proto nezbytná a zvláštní důraz je při ní nutné klást na předcházení znečištění, protože obnova jakosti podzemních vod je většinou i po odstranění zdroje znečištění zdlouhavá a obtížná.

Ochrana podzemních vod před znečištěním je v současné době upravená směrnicí 80/68/EHS ⁽⁴⁾, která má být zrušena v roce 2013, a směrnicí 2000/60/ES: rámcová směrnice o vodě ⁽⁵⁾.

Tento návrh se snaží vyhovět obecnému požadavku obsaženému v článku 17 rámcové směrnice o vodě, podle kterého by Evropský parlament a Rada měly na návrh Komise přijmout specifická opatření na předcházení a kontrolu znečišťování podzemních vod, a snaží se také, aby bylo zajištěno dosažení cílů rámcové směrnice v oblasti životního prostředí, které se týkají podzemních vod.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

Všeobecné poznámky

Společný postoj zahrnuje celou řadu změn přijatých Evropským parlamentem v prvním čtení, a to v jejich stejném znění, z části nebo v jejich smyslu. Tyto změny vylepšují nebo ujasňují znění navrhované směrnice.

Jiné změny se však ve společném postoji neodrážejí, protože se Rada shodla na tom, že jsou nepotřebné či nežádoucí, nebo protože v několika případech byla ustanovení obsažená v původním návrhu Komise vypuštěna nebo důkladně přepracována. To platí zejména pro přílohy, ve kterých se Rada snažila o co možná nejjednodušší a nejjasnější znění, aby bylo zajištěno účinné provádění.

Několik změn nebylo do tohoto společného postoje zahrnuto, neboť podle názoru Rady nebyly tyto změny v souladu s příručkou pro tvorbu legislativních aktů Společenství, protože opakují či interpretují ustanovení obsažená ve směrnici 2000/60/ES, rámcové směrnici o vodě, nebo jsou s nimi v rozporu.

Několik změn bylo odmítnuto, protože se mělo za to, že se snaží zavést ustanovení, která nespádají do oblasti působnosti návrhu vymezené rámcovou směrnicí nebo která jsou již zahrnuta v jiných stávajících legislativních aktech.

Společný postoj zahrnuje rovněž jiné změny než ty, o kterých se uvažovalo ve stanovisku Evropského parlamentu při prvním čtení. Rada se zejména snažila o co možná nejrationálnější uspořádání struktury navrhovaného aktu s cílem napomoci příslušným orgánům a občanům v porozumění požadavkům, které tato směrnice ukládá členským státům. Kromě toho byla provedena řada redakčních změn, aby bylo znění jasnější a byla zajištěna celková soudržnost směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2006, s. 75.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 40.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

Konkrétní otázky

Rada se zejména shodla, že:

- Změna 1 a první část změny 2 nehovoří jasně, pokud jde o rozdíl mezi „znečištěním“ a „zhoršením“. K článku 1 byla připojena zmínka o potřebě předcházení zhoršování stavu útvarů podzemních vod v souladu s rámcovou směrnicí o vodě.
- Cílem změny 3 je zavést pro všechny útvary podzemních vod normy používané pro útvary sloužící k odběru pitné vody, což však není skutečně proveditelné. Totéž platí pro první část změny 62 (jejíž druhá část byla Radou přijata), pro bod 2 písmeno b) změny 65 a pro změnu 68.
- Cíle uvedené ve změnách 95 a 100 jsou nejlépe uskutečnitelné prostřednictvím rámcových programů Společenství pro výzkum.
- Změna 4 nebyla v souladu s rámcovou směrnicí o vodě, která jasně rozlišuje mezi úrovněmi ochrany pro podzemní vody a povrchové vody.
- Změny 7, 10 a 80, stejně jako bod aa) změny 15, jsou zaměřeny na kvantitativní stav podzemních vod. Ten již nespadá do oblasti působnosti této dceřiné směrnice, která se týká výhradně kvalitativního stavu vymezeného v článku 17 rámcové směrnice o vodě.
- Změny 8 a 9, které se týkají jiných oblastí politik, nejsou v souladu s příručkou pro tvorbu legislativních aktů Společenství, podobně jako změna 13, která byla považována spíše za interpretaci rámcové směrnice o vodě než za zdůvodnění směrnice o podzemních vodách.
- Změna 11 nebyla nutná, protože znění společného postoje podle článku 6 zavádí režim, který odpovídá režimu uvedenému ve směrnici 80/68/EHS.
- Změna 16 je duplicitní k ustanovením z článku 5 rámcové směrnice o vodě, která jasně stanovují odpovědnosti, pokud jde o charakteristiky.
- Změna 17 nebyla přijatelná, protože podle názoru Rady je jasné koncepční i terminologické rozlišení mezi normami jakosti stanovenými na úrovni Společenství a prahovými hodnotami, které mají být stanoveny členskými státy, podstatným prvkem navrhované směrnice. Oslabení nebo odmítnutí tohoto přístupu by zkomplikovalo provádění směrnice a snížilo by její účinnost vzhledem k výsledkům. Totéž platí i pro další části znění, pro části změn nebo celé změny 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 a 90.
- Změna 18 byla v zásadě přijata, ale její znění bylo vyjasněno tak, aby lépe vystihovalo pojem trendu, který může vést k riziku pro životní prostředí.
- Změny 19 a 20 byly částečně přijatelné, ale znění návrhu nebylo v souladu s rámcovou směrnicí o vodě. Prvky z obou změn byly spojeny v čl. 2 odst. 4.
- Změna 21 mění znění definice uvedené v rámcové směrnicí o vodě a mohla by vést k nejasnostem. Rámcová směrnice o vodě vyžaduje „zamezení zhoršení stavu útvarů podzemních vod“, nikoli jakosti.
- Změny 22 a 24, jakož i první část změny 38, se vztahují k pojmům, které jako takové nejsou ve společném postoji používány, a představují závažné praktické obtíže. Otázce koncentrace látek, které se vyskytují přirozeně, (na kterou naráží také změna 91) se však věnuje bod odůvodnění 7.
- Změny 23, 49 a 93 zavádějí nový, složitý a zbytečný pojem, který by mohl vést k všeobecně nesprávnému výkladu. Na znečištění způsobené minulou činností se odpovídajícím způsobem vztahují obecnější ustanovení společného postoje a rámcové směrnice o vodě.
- Změna 56 nespádala do oblasti působnosti navrhované směrnice.
- Změna 27 nebyla v souladu s názorem Rady, podle kterého normy jakosti a prahové hodnoty by měly být určeny na úrovních odpovídajících rizikům pro útvary podzemních vod.

- Změny 57 a 59 nebyly nutné, protože společný postoj stanoví obsah pojmu dobrý a špatný chemický stav.
- Změna 37 nebyla nutná s ohledem na definice znečišťující látky a znečištění uvedené v rámcové směrnici o vodě.
- Změna 40 byla nepřijatelná, protože za provádění programu opatření jsou zodpovědné členské státy.
- Otázky, kterými se zabývají změny 41 a 58, jsou zahrnuty v přílohách IV a III společného postoje.
- Změna 46 byla nepřijatelná, protože používá ustanovení odvozené ze směrnice 80/68/EHS ve velmi odlišném kontextu, který jí činí nepoužitelnou.
- Změny 51, 52 a 54 zdvojují ustanovení rámcové směrnice o vodě. Pokud jde o změnu 50, Rada pozměnila znění čl. 6 odst. 4 podle směrnice 80/68/EHS (článek 15), aby snížila byrokratickou zátěž na minimum.
- Změna 55 neodůvodněně vylučuje u přílohy III možnost technického přizpůsobení.
- Vypuštění, které navrhovala změna 60, by vedlo k rozporu mezi touto směrnicí o podzemních vodách a směrnicí 91/676/EHS. Společný postoj ujasňuje vztah mezi oběma směrnicemi.
- Změna 64 přestala být vhodná jako taková, protože společný postoj řeší otázku plnění jiným způsobem s cílem vyhnout se situaci, kdy neplnění na jednom monitorovacím místě by znamenalo neplnění pro celý útvar podzemních vod nebo pro skupinu útvarů (viz článek 4 a příloha III).
- Změny 73, 76, 77, 78, 79 (první část), 83, 84 a 85 nejsou nadále podstatné. Rada se zejména domnívala, že přístup stanovených časových řad uvedený v původním návrhu nebyl použitelný vzhledem k pestrosti hydrogeologických podmínek v celé EU a že společná kritéria by měla být definována pouze pro identifikaci trendů a pro zahájení změny trendu (příloha IV). Ve smyslu druhé části změny 79 (podobně jako tomu bylo u změny 89) byla upravena příloha IV bod 1.3.
- Změna 81 byla matoucí a v rozporu s rámcovou směrnicí o vodě. Čl. 5 odst. 2 společného postoje však vyjasňuje, co má být chráněno.

IV. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že tento společný postoj představuje vyvážený soubor opatření, která přispějí ke sledování cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí uvedených v čl. 174 odst. 1 Smlouvy o ES a která podpoří ochranu podzemních vod proti znečištění tím, že zajistí, aby odpovídaly požadavkům týkajícím se podzemních vod obsaženým ve směrnici 2000/60/ES, a že umožní členským státům účinné provádění, s ohledem na specifické hydrogeologické podmínky na vnitrostátní úrovni.

Rada očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem za účelem brzkého přijetí směrnice.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 5/2006**přijaty Radou dne 23. ledna 2006****s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/.../ES ze dne ... o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)**

(2006/C 126 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Politika Společenství v oblasti životního prostředí se musí zaměřit na vysokou úroveň ochrany s ohledem na rozmanité podmínky v různých oblastech Společenství. Kromě toho jsou informace, včetně prostorových informací, nezbytné pro vypracování a provádění této politiky a jiných politik Společenství, které musejí v souladu s článkem 6 Smlouvy zahrnovat požadavky na ochranu životního prostředí. Pro zahrnutí těchto požadavků je třeba vytvořit opatření pro koordinaci mezi uživateli a poskytovateli informací tak, aby bylo možno kombinovat informace a znalosti z různých odvětví.
- (2) Podle Šestého akčního programu pro životní prostředí přijatého rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽³⁾ je třeba se plně soustředit na zajištění toho, aby tvorba politik Společenství pro oblast životního prostředí byla prováděna integrovaným způsobem zohledňujícím regionální a místní rozdíly. Rada problémů vyvstává, pokud jde o dostupnost, kvalitu, uspořádání, zpřístupnění a sdílení prostorových informací nezbytných k dosažení cílů stanovených v uvedeném programu.
- (3) Problémy týkající se dostupnosti, kvality, uspořádání, zpřístupnění a sdílení prostorových informací jsou společné pro celou řadu oblastí politiky a informací a vznikají na různých úrovních orgánů veřejné správy. Pro vyřešení těchto problémů jsou nezbytná opatření pro výměnu, sdílení, přístup a používání interoperabil-

ních prostorových dat a služeb založených na prostorových datech na různých úrovních orgánů veřejné správy a v různých odvětvích. Proto by měla být ve Společenství zřízena infrastruktura pro prostorové informace.

- (4) Infrastruktura pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) by měla napomáhat tvorbě politik a činností, které mohou mít přímý nebo nepřímý vliv na životní prostředí.
- (5) Základem INSPIRE by měly být infrastruktury pro prostorové informace vybudované členskými státy, které jsou v souladu s obecnými prováděcími pravidly a jsou doplněny opatřeními na úrovni Společenství. Tato opatření by měla zajistit, aby infrastruktury pro prostorové informace vybudované členskými státy byly slučitelné a aby mohly být používány ve Společenství a v přeshraničním rámci.
- (6) Infrastruktury pro prostorové informace v členských státech by měly být navrženy tak, aby zajistily ukládání prostorových dat, jejich dostupnost a uchování na nejvhodnější úrovni; aby umožnily kombinovat jednotným způsobem prostorová data pocházející z různých zdrojů ve Společenství a sdílet tato prostorová data několika uživateli a aplikacemi; aby umožnily sdílení prostorových dat, shromážděných na jedné úrovni orgánů veřejné správy, jinými orgány veřejné správy v rozsahu, v jakém tato směrnice ukládá těmto orgánům veřejné správy povinnost sdílet prostorová data; aby zajistily zpřístupnění prostorových dat za podmínek, které příliš neomezí jejich široké užití; aby bylo snadné vyhledat data, která jsou dispozici, vyhodnotit, zda jsou vhodná k danému účelu, a znát podmínky jejich použití.
- (7) Prostorové informace, na které se vztahuje tato směrnice, se zčásti překrývají s informacemi, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ⁽⁴⁾. Touto směrnicí by neměla být dotčena směrnice 2003/4/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 8.9.2005, s. 33.⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 7. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 23. ledna 2006 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

- (8) Touto směrnicí by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru⁽¹⁾, jejíž cíle doplňují cíle této směrnice.
- (9) Zřízení INSPIRE bude představovat významnou přidanou hodnotu pro jiné iniciativy Společenství a bude mít rovněž prospěch z jiných iniciativ Společenství, jako jsou například nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo⁽²⁾ a sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě „Globální sledování životního prostředí a bezpečnosti (GMES): vybudování kapacity GMES do roku 2008 – (Akční plán (2004–2008))“. Členské státy by měly zvážit možnost používání zpřístupněných dat a služeb ze systémů Galileo a GMES, zejména dat a služeb týkajících se časových a prostorových odkazů z Galilea.
- (10) Na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství vzniká mnoho iniciativ pro sběr, harmonizaci a organizaci šíření nebo používání prostorových informací. Takové iniciativy mohou být zavedeny právními předpisy Společenství, například rozhodnutím Komise 2000/479/ES ze dne 17. července 2000 o vytvoření Evropského registru emisí znečišťujících látek (EPER) podle článku 15 směrnice Rady 96/61/ES o integrované prevenci a omezení znečištění (IPPC)⁽³⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2152/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o monitorování lesů a environmentálních interakcí ve Společenství (Forest Focus)⁽⁴⁾, v rámci programů financovaných Společenstvím (např. mapa územního pokrytí (Land Cover) CORINE, informační systém evropské dopravní politiky), nebo mohou vzejít z iniciativ vzniklých na vnitrostátní nebo regionální úrovni. Tato směrnice bude nejenom doplňovat tyto iniciativy tím, že poskytne rámec, jenž umožní jejich interoperabilitu, ale bude rovněž stavět na stávajících zkušenostech a iniciativách, aniž by kopírovala práci, která již byla vykonána.
- (11) Tato směrnice by měla být použita na prostorová data, která jsou držena orgány veřejné správy nebo jejich jménem, a na používání prostorových dat orgány veřejné správy při výkonu jejich veřejných úkolů. Za určitých podmínek by se však tato směrnice měla rovněž použít na prostorová data, která jsou držena fyzickými nebo právními osobami jinými než orgány veřejné správy, pokud o to tyto fyzické nebo právní osoby požádají.
- (12) Tato směrnice by neměla stanovovat požadavky na sběr nových dat, ani na podávání těchto informací Komisi, neboť tyto záležitosti jsou upraveny jinými právními předpisy v oblasti životního prostředí.
- (13) Vnitrostátní infrastruktury by měly být zaváděny postupně, a proto by tématům prostorových dat, na která se vztahuje tato směrnice, měly být přiděleny různé stupně priority. Při zavádění je třeba brát ohled na míru, do jaké jsou prostorová data nezbytná pro širokou škálu použití v různých oblastech politik, na prioritě opatření stanovených v rámci politik Společenství, které vyžadují harmonizovaná prostorová data, a na pokrok, kterého již bylo dosaženo díky úsilí o harmonizaci vynaloženém v členských státech.
- (14) Časové ztráty a ztráty zdrojů při vyhledávání stávajících prostorových dat nebo při zjišťování, zda mohou být použita k určitému účelu, představují hlavní překážku plného využití dostupných dat. Členské státy by proto měly poskytnout popis dostupných souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech v podobě metadat.
- (15) Vzhledem k tomu, že široká rozmanitost formátů a struktur, v nichž jsou prostorová data uspořádána a zpřístupněna ve Společenství, brání účinnému vypracování, provádění, sledování a hodnocení právních předpisů Společenství, které mají přímý nebo nepřímý vliv na životní prostředí, měla by být stanovena prováděcí pravidla za účelem usnadnění používání prostorových dat z různých zdrojů v členských státech. Tato opatření by měla být navržena tak, aby byla zajištěna interoperabilita souborů prostorových dat, a členské státy by měly zajistit, aby všechna data a všechny informace nezbytné k tomu, aby bylo dosaženo interoperability, byly dostupné za podmínek, které neomezují jejich používání za tímto účelem.
- (16) Síťové služby jsou nezbytné pro sdílení prostorových dat mezi různými úrovněmi orgánů veřejné správy ve Společenství. Tyto síťové služby by měly umožnit vyhledávání, transformaci, prohlížení a stahování prostorových dat a spuštění služeb založených na prostorových datech a elektronického obchodu. Síťové služby by měly pracovat v souladu se společně dohodnutými technickými specifikacemi a minimálními výkonnostními kritérii za účelem zajištění interoperability infrastruktur zřízených členskými státy. Síť služeb by měla rovněž obsahovat technické předpoklady pro to, aby orgány veřejné správy mohly zpřístupnit své soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech.

(1) Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90.

(2) Úř. věst. L 138, 28.5.2002, s. 1.

(3) Úř. věst. L 192, 28.7.2000, s. 36.

(4) Úř. věst. L 324, 11.12.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 788/2004 (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 17).

- (17) Některé soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech související s politikami Společenství, které mají přímý nebo nepřímý vliv na životní prostředí, jsou drženy a spravovány třetími stranami. Členské státy by proto měly poskytnout třetím stranám možnost přispívat do vnitrostátních infrastruktur, pokud to nebude na úkor soudržnosti a snadného používání prostorových dat a služeb založených na prostorových datech, které jsou součástí těchto infrastruktur.
- (18) Zkušenosti členských států ukázaly, že pro úspěšné zavádění infrastruktur pro prostorové informace je důležité, aby byl široké veřejnosti zpřístupněn alespoň minimální počet služeb zdarma. Členské státy by proto měly zdarma zpřístupnit přinejmenším služby pro vyhledávání souborů prostorových dat.
- (19) Aby byly členské státy nápomocny začlenění vnitrostátních infrastruktur do INSPIRE, měly by zpřístupnit své infrastruktury prostřednictvím geoportálu Společenství spravovaného Komisí, jakož i prostřednictvím všech přístupových míst, která se samy rozhodnou spravovat.
- (20) Aby členské státy zpřístupnily informace z různých úrovní orgánů veřejné správy, měly by odstranit praktické překážky, na něž narážejí v tomto ohledu orgány veřejné správy na vnitrostátní, regionální a místní úrovni při vykonávání svých veřejných úkolů, které mohou mít přímý nebo nepřímý vliv na životní prostředí. Tyto praktické překážky by měly být odstraněny tam, kde je třeba tyto informace používat pro veřejné úkoly.
- (21) Orgány veřejné správy potřebují mít při vykonávání svých veřejných úkolů snadný přístup k příslušným souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech. Tento přístup může být ztížen, pokud závisí na jednotlivých *ad hoc* jednáních mezi orgány veřejné správy, která se vedou pokaždé, kdy je o přístup požádáno. Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření, aby zabránily těmto praktickým překážkám sdílení dat, například prostřednictvím předběžných dohod mezi orgány veřejné správy.
- (22) Mechanismus sdílení souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech vládou a jinými orgány veřejné správy a fyzickými nebo právníckými osobami vykonávajícími funkce ve veřejné správě podle vnitrostátního práva může zahrnovat zákony a předpisy, licence nebo finanční opatření nebo správní postupy, například za účelem ochrany finanční životaschopnosti orgánů veřejné správy, kterým je uložena povinnost zajišťovat si příjmy, nebo jejichž data jsou například jen částečně dotována členskými státy, takže musí získat zpět nedotované náklady zavedením poplatků pro uživatele, nebo například za účelem uchování a aktualizace těchto dat.
- (23) Možnost, aby orgány veřejné správy, které poskytují soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech, vydávaly licence na tyto soubory a služby jiným orgánům veřejné správy, které tyto soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech používají, a aby od nich požadovaly platby, by mohla být stanovena v opatřeních přijatých členskými státy v rámci jejich právních předpisů pro provedení do vnitrostátního práva.
- (24) Ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. f) a čl. 17 odst. 1 by měla být prováděna a uplatňována při plném dodržování zásad týkajících se ochrany osobních údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾.
- (25) Rámce pro sdílení prostorových dat orgány veřejné správy, pro které tato směrnice ukládá povinnost sdílení, by měly být neutrální nejen s ohledem na orgány veřejné správy v rámci členského státu, ale i s ohledem na orgány veřejné správy v jiných členských státech a na orgány Společenství. Vzhledem k tomu, že orgány a instituce Společenství potřebují často začlenit a vyhodnotit prostorové informace ze všech členských států, měly by mít možnost získat přístup k prostorovým datům a službám založeným na prostorových datech a používat je v souladu s harmonizovanými podmínkami.
- (26) Za účelem podpory rozvoje služeb s přidanou hodnotou třetími stranami ve prospěch jak orgánů veřejné správy, tak i veřejnosti, je nezbytné usnadnit přístup k prostorovým datům, jež přesahují správní nebo vnitrostátní hranice.
- (27) Účinné zavedení infrastruktur pro prostorové informace vyžaduje koordinaci ze strany všech subjektů, které mají zájem na zřízení takových infrastruktur, ať jako přispěvatelé nebo uživatelé. Vhodné koordinační struktury by proto měly být zřízeny jak v členských státech, tak i na úrovni Společenství.

(1) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(28) Aby se využilo stávající úrovně techniky a skutečných zkušeností s informačními infrastrukturami, měla by se opatření nezbytná k provádění této směrnice opírat o mezinárodní normy a normy přijaté evropskými orgány pro normalizaci v souladu s postupem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů⁽¹⁾ a předpisů pro služby informační společnosti.

se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

(29) Vzhledem k tomu, že Evropská agentura pro životní prostředí zřízená nařízením Rady (EHS) č. 1210/90 ze dne 7. května 1990 o zřízení Evropské agentury pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací sítě pro životní prostředí⁽²⁾ má za úkol poskytovat Společenství objektivní, spolehlivé a srovnatelné informace o životním prostředí na úrovni Společenství a má za cíl mimo jiné zlepšit tok informací souvisejících s politikou životního prostředí mezi členskými státy a orgány Společenství, měla by aktivně přispívat k provádění této směrnice.

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví obecná pravidla pro zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (dále jen „INSPIRE“) pro účely politik Společenství v oblasti životního prostředí a politik nebo činností, které mohou mít vliv na životní prostředí.

(30) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾ se členské státy vybízejí k tomu, aby pro sebe a v zájmu Společenství vypracovávaly vlastní tabulky, z nichž bude co možná nejvíce patrný vzájemný vztah mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejňovaly.

2. INSPIRE je založena na infrastrukturách pro prostorové informace zřízených a spravovaných členskými státy.

Článek 2

(31) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁴⁾.

Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2003/98/ES.

Článek 3

(32) Přípravná práce pro rozhodnutí o provádění této směrnice a pro budoucí vývoj INSPIRE vyžaduje neustálé sledování provádění této směrnice a pravidelné předkládání zpráv.

Pro účely této směrnice se rozumí:

(33) Jelikož cíle této směrnice, tedy zřízení INSPIRE, nemůže být z důvodu nadnárodních aspektů a obecné potřeby koordinovat v rámci Společenství podmínky přístupu k prostorovým informacím, jejich výměny a sdílení uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu

1. „infrastrukturou pro prostorové informace“ metadata, soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech; síťové služby a technologie; dohody o sdílení, přístupu a používání; dále mechanismy koordinace a sledování, procesy a postupy zavedené, prováděné nebo zpřístupněné v souladu s tímto nařízením;

2. „prostorovými daty“ data, jež přímo nebo nepřímo odkazují na konkrétní polohu nebo zeměpisnou oblast;

3. „souborem prostorových dat“ identifikovatelná skupina prostorových dat;

4. „službami založenými na prostorových datech“ možné formy zpracování prostorových dat obsažených v souborech prostorových dat nebo souvisejících metadat prostřednictvím počítačové aplikace;

5. „geoobjektem“ abstraktní zobrazení jevu reálného světa související s určitou polohou nebo zeměpisnou oblastí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 120, 11.5.1990, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1641/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

6. „metadaty“ informace, které popisují soubory prostorových dat nebo služby založené na prostorových datech a které umožňují jejich vyhledávání, třídění a používání;
7. „interoperabilitou“ možnost kombinace souborů prostorových dat a vzájemné komunikace mezi službami bez opakovaných ručních zásahů tak, aby bylo dosaženo soudržného výsledku a aby byla zvýšena přidaná hodnota souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech;
8. „geoportálem INSPIRE“ internetová stránka nebo podobné rozhraní zajišťující přístup ke službám uvedeným v čl. 11 odst. 1;
9. „orgánem veřejné správy“:
- vláda nebo jiný orgán veřejné správy, včetně veřejných poradních subjektů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,
 - každá fyzická nebo právnická osoba vykonávající funkci veřejné správy podle vnitrostátních právních předpisů, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb, které se vztahují k životnímu prostředí, a
 - každá fyzická nebo právnická osoba, která je veřejně odpovědná nebo vykonává funkci nebo poskytuje veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí, řízená subjektem nebo osobou spadající pod písmena a) nebo b).
- Členské státy mohou stanovit, že za orgány veřejné správy se pro účely této směrnice nepovažují jejich instituce nebo subjekty, pokud jednájí v soudní nebo zákonodárné funkci;
10. „třetí stranou“ fyzická nebo právnická osoba, jež není orgánem veřejné správy.
- ii) třetí stranou, již byla síť zpřístupněna v souladu s článkem 12;
- d) týkají se jednoho nebo více témat uvedených v příloze I, II nebo III.
2. Pokud je více totožných kopií stejného souboru prostorových dat drženo různými orgány veřejné správy nebo jejich jménem, použije se tato směrnice pouze na referenční znění, z něhož jednotlivé kopie vycházejí.
3. Tato směrnice upravuje také služby založené na prostorových datech týkající se dat obsažených v souborech prostorových dat uvedených v odstavci 1.
4. Tato směrnice nevyžaduje sběr nových prostorových dat.
5. Se soubory prostorových dat, které splňují podmínky uvedené v odst. 1 písm. c), avšak práva duševního vlastnictví k nim přísluší třetí straně, může orgán veřejné správy zacházet podle této směrnice pouze se souhlasem této třetí strany.
6. Odchylně od odstavce 1 upravuje tato směrnice soubory prostorových dat držené orgánem veřejné správy nebo jménem takového orgánu, působícího na nejnižší úrovni veřejné správy v členském státě, pouze v případě, že tento členský stát přijal příslušné právní a správní předpisy vyžadující jejich sběr nebo šíření.
7. Technický popis témat dat uvedený v přílohách I, II a III může být upraven postupem podle čl. 22 odst. 2, aby byla zohledněna vyvíjející se potřeba prostorových dat pro účely politik Společenství s dopadem na životní prostředí.

KAPITOLA II

METADATA

Článek 5

1. Tato směrnice upravuje soubory prostorových dat, které splňují tyto podmínky:

- vztahují se k oblasti, ve které stát má nebo vykonává svrchovaná práva;
- jsou v elektronické podobě;
- jsou drženy:
 - orgánem veřejné správy poté, co byly orgánem veřejné správy vytvořeny nebo přijaty, nebo jsou tímto orgánem spravovány nebo aktualizovány a spadají do oblasti jeho veřejných úkolů,

1. Členské státy zajistí vytvoření metadat pro soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech odpovídajících tématům uvedeným v přílohách I, II a III, a pravidelnou aktualizaci těchto metadat.

2. Metadata zahrnují informace o:

- souladu souborů prostorových dat s prováděcími pravidly uvedenými v čl. 7 odst. 1;
- podmínkách pro přístup k souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech a jejich používání, a popřípadě o odpovídajících poplatcích;

- c) kvalitě prostorových dat, včetně informací o tom, zda jsou ověřená;
- d) orgánech veřejné správy, které jsou pověřeny vytvářením, řízením, aktualizací a distribucí souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech;
- e) omezeních přístupu veřejnosti a o důvodech takového omezení v souladu s článkem 13.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění úplnosti a dostatečné kvality metadat pro splnění úkolu uvedeného v čl. 3 bodu 6.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku se přijmou postupem podle čl. 22 odst. 2 do ... (*). Tato pravidla zohlední odpovídající stávající mezinárodní normy a uživatelské požadavky.

Článek 6

Členské státy vytvoří metadata uvedená v článku 5 v souladu s tímto časovým rozvrhem:

- a) v případě souborů prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v přílohách I a II do 2 let ode dne přijetí prováděcích pravidel v souladu s čl. 5 odst. 4;
- b) v případě souborů prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v příloze III do 5 let ode dne přijetí prováděcích pravidel v souladu s čl. 5 odst. 4.

KAPITOLA III

INTEROPERABILITA SOUBORŮ PROSTOROVÝCH DAT A SLUŽEB ZALOŽENÝCH NA PROSTOROVÝCH DATECH

Článek 7

1. Prováděcí pravidla stanovující technická opatření pro interoperabilitu a tam, kde je to prakticky možné, pro harmonizaci souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech budou přijata postupem podle čl. 22 odst. 2. Při vypracování prováděcích pravidel se přihlíží k odpovídajícím uživatelským požadavkům, předloženým podnětům a k mezinárodním normám pro harmonizaci souborů prostorových dat, jakož i k proveditelnosti a poměru nákladů a přínosů. V případě, že organizace zřízené podle mezinárodního práva přijaly příslušné normy k zajištění interoperability nebo harmonizace souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech, budou tyto normy začleněny a prováděcí pravidla uvedená v tomto odstavci budou případně obsahovat odkaz na stávající technické prostředky.

(*) Jeden rok ode dne vstupu této směrnice v platnost.

2. Komise provede analýzu proveditelnosti a analýzu odhadovaných nákladů a přínosů, které budou základem pro vypracování návrhů těchto prováděcích pravidel. Členské státy poskytnou Komisi na požádání informace nezbytné k tomu, aby mohla tuto analýzu připravit. Při navrhování těchto pravidel konzultuje Komise se členskými státy v rámci výboru uvedeného v článku 22 odst. 1 výsledky své analýzy. Přijetí těchto pravidel nepovede k nadměrným nákladům členských států.

3. Členské státy v proveditelném rozsahu zajistí, aby nově získané nebo aktualizované soubory prostorových dat a odpovídající služby založené na prostorových datech byly v souladu s prováděcími pravidly uvedenými v odstavci 1 během dvou let po jejich přijetí a aby ostatní soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech byly v souladu s prováděcími pravidly během sedmi let po jejich přijetí.

4. Prováděcí pravidla uvedená v odstavci 1 zahrnují definici a klasifikaci geoobjektů vztahující se k souborům prostorových dat souvisejícím s tématy uvedenými v příloze I, II nebo III a způsob, jakým je pro tato prostorová data provedena přímá lokalizace.

5. Zástupci členských států na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, jakož i jiné fyzické nebo právnické osoby se zájmem o dotyčná prostorová data z titulu role, kterou hrají v rámci infrastruktury pro prostorové informace, včetně uživatelů, výrobců, poskytovatelů služeb s přidanou hodnotou nebo koordinačních orgánů, se mohou v souladu s platnými pravidly zúčastnit přípravných jednání o obsahu prováděcích pravidel, uvedených v odstavci 1, před jejich projednáním ve výboru uvedeném v čl. 22 odst. 1.

Článek 8

1. V případě souborů prostorových dat odpovídajících jednomu nebo více tématům uvedeným v příloze I nebo II musejí prováděcí pravidla podle čl. 7 odst. 1 splňovat podmínky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. Prováděcí pravidla upravují tyto aspekty prostorových dat:

- a) řešení k zajištění jednoznačného určení geoobjektů, k nimž mohou být vyznačeny identifikátory používané ve stávajících vnitrostátních systémech, aby mezi nimi byla zajištěna interoperabilita;

- b) vztah mezi geoobjekty;

c) klíčové atributy a odpovídající vícejazyčné výkladové slovníky běžně vyžadované u politik, které mohou mít vliv na životní prostředí;

d) informace o časovém rozměru dat;

e) aktualizace dat.

3. Prováděcí pravidla jsou navržena tak, aby byla zajištěna spojitost mezi jednotlivými informacemi, které odkazují na totožnou polohu, nebo mezi jednotlivými informacemi, které odkazují na totožný objekt zobrazený v různých měřítcích.

4. Prováděcí pravidla jsou navržena tak, aby informace odvozené z různých souborů prostorových dat byly srovnatelné, pokud jde o aspekty uvedené v čl. 7 odst. 4 a v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 9

Prováděcí pravidla uvedená v čl. 7 odst. 1 se přijmou v souladu s tímto časovým rozvrhem:

a) nejpozději do ... (*) v případě souborů prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v příloze I;

b) nejpozději do ... (**) v případě souborů prostorových dat odpovídajících tématům uvedeným v přílohách II nebo III.

Článek 10

1. Členské státy zajistí zpřístupnění veškerých informací, včetně údajů, kódů a technických klasifikací nezbytných k souladu s prováděcími pravidly podle čl. 7 odst. 1, orgánům veřejné správy nebo třetím stranám za podmínky, jež neomezí jejich použití k tomuto účelu.

2. Aby byla zajištěna soudržnost prostorových dat, která se vztahují ke geografickým útvarům, jež svou polohou přesahují hranici mezi dvěma nebo více členskými státy, rozhodnou případně členské státy po vzájemné dohodě o znázornění a poloze takovýchto společných útvarů.

KAPITOLA IV

SÍŤOVÉ SLUŽBY

Článek 11

1. Členské státy zřídí a provozují síť následujících služeb určených pro soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech, pro které byla v souladu s touto směrnicí vytvořena metadata:

(*) Dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(**) Pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

a) vyhledávací služby umožňující vyhledání souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech na základě obsahu odpovídajících metadat a umožňující zobrazení obsahu metadat;

b) prohlížečské služby umožňující alespoň zobrazit, procházet, přiblížit/oddálit, posouvat nebo překrývat zobrazitelné soubory prostorových dat a zobrazit vysvětlivky a jakýkoli další významný obsah metadat;

c) služby stahování dat umožňující stažení úplných souborů prostorových dat nebo jejich částí a tam, kde je to prakticky možné, přímý přístup k nim;

d) transformační služby umožňující, aby soubory prostorových dat byly transformovány za účelem dosažení interoperability;

e) služby umožňující spuštění služeb založených na prostorových datech.

Tyto služby zohlední příslušné uživatelské požadavky a umožní snadné užívání, přístup veřejnosti a dostupnost prostřednictvím internetu nebo jiného vhodného telekomunikačního prostředku.

2. Pro účely služeb uvedených v odst. 1 písm. a) se zavede alespoň tato kombinace vyhledávacích kritérií:

a) klíčová slova;

b) klasifikace prostorových dat a služeb;

c) kvalita prostorových dat, včetně informací o tom, zda jsou ověřená;

d) stupeň souladu s prováděcími pravidly podle čl. 7 odst. 1;

e) zeměpisná poloha;

f) podmínky pro přístup k souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech a podmínky pro jejich použití;

g) orgány veřejné správy, které jsou pověřeny vytvářením, řízením, aktualizací a distribucí souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech.

3. Transformační služby uvedené v odst. 1 písm. d) se kombinují s jinými službami uvedenými v tomto odstavci způsobem, který umožní provozování všech těchto služeb v souladu s prováděcími pravidly přijatými postupem podle čl. 7 odst. 1.

Článek 12

Členské státy zajistí orgánům veřejné správy, aby měly z technického hlediska možnost provázat své soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech se sítí uvedenou v čl. 11 odst. 1. Tato služba se rovněž na vyžádání zpřístupní třetím stranám, jejichž soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech jsou v souladu s prováděcími pravidly, kterými se stanoví povinnosti zejména pokud jde o metadata, síťové služby a interoperabilitu.

Článek 13

1. Odchylně od čl. 11 odst. 1 mohou členské státy omezit přístup veřejnosti k souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech prostřednictvím služeb uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. a) až e) nebo ke službám elektronického obchodu uvedeným v čl. 14 odst. 3, pokud by takový přístup mohl nepříznivě ovlivnit:

- a) utajení jednání orgánů veřejné správy, je-li toto utajení stanoveno zákonem;
- b) mezinárodní vztahy, veřejnou bezpečnost nebo národní obranu;
- c) výkon spravedlnosti, právo každého na spravedlivé soudní řízení nebo způsobilost orgánu veřejné správy k provádění trestního nebo disciplinárního setření;
- d) utajení obchodních nebo průmyslových informací, je-li toto utajení stanoveno vnitrostátním právem nebo právními předpisy Společenství za účelem ochrany oprávněných hospodářských zájmů, včetně veřejného zájmu na důvěrnost statistických údajů a utajení daňových údajů;
- e) práva duševního vlastnictví;
- f) utajení osobních údajů a/nebo spisů týkajících se fyzické osoby, pokud tato osoba nedala svolení ke zveřejnění těchto informací, je-li toto utajení stanoveno vnitrostátním právem nebo právními předpisy Společenství;
- g) zájmy nebo ochranu jakékoli osoby, která poskytla požadované informace dobrovolně, aniž by měla, nebo mohla mít zákonnou povinnost tyto informace poskytnout, ledaže tato osoba dala k poskytnutí dotyčných informací svolení;
- h) ochranu životního prostředí, kterého se tyto informace týkají, jako například místo výskytu vzácných druhů.

2. Důvody omezení přístupu stanovené v odstavci 1 se vykládají restriktivním způsobem a s přihlédnutím k veřejnému zájmu, kterému je poskytnutím přístupu k informacím v daném případě vyhověno. V každém z jednotlivých případů je třeba poměřit veřejný zájem, kterému je zpřístupněním dat vyho-

věno, se zájmem přístup k těmto informacím omezit nebo podmínit. Členské státy nemohou na základě odst. 1 písm. a), d), f), g) a h) omezit přístup k informacím o emisích do životního prostředí.

V případě důvodů pro omezení přístupu podle odst. 1 písm. d) nebo f) se však první pododstavec tohoto odstavce použije pouze v případě, že přístup uvedený v odstavci 1 se týká informací o životním prostředí vymezených v čl. 2 odst. 1 směrnice 2003/4/ES.

3. V tomto rámci a pro účely používání odst. 1 písm. f) zajistí členské státy soulad s požadavky směrnice 95/46/ES.

Článek 14

1. Členské státy zajistí, aby:

- a) služby uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. a) byly přístupny veřejnosti zdarma;
- b) služby uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. b) byly zpravidla přístupny veřejnosti zdarma. Nicméně v případech, kdy jsou poplatky nebo licence základním předpokladem zachování souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech nebo plnění požadavků stávajících mezinárodních infrastruktur pro prostorové informace udržitelným způsobem, mohou členské státy uplatňovat poplatky nebo licence buď na osoby poskytující službu veřejnosti, nebo, rozhodne-li tak poskytovatel služeb, na samotnou veřejnost.

2. Data zpřístupněná prohlížečnými službami uvedenými v čl. 11 odst. 1 písm. b) mohou být ve formě zabráňující opětovnému použití pro obchodní účely.

3. Vybírají-li orgány veřejné správy poplatky za služby uvedené v čl. 11 odst. 1 písm. b), c) nebo e), členské státy zajistí, aby byly k dispozici služby elektronického obchodu. Tyto služby mohou být chráněny prohlášeními o vyloučení odpovědnosti nebo záruk, elektronickým souhlasem s licenčními podmínkami nebo licencemi.

Článek 15

1. Komise zřídí a provozuje geoportál INSPIRE na úrovni Společenství.

2. Členské státy zajistí přístup ke službám uvedeným v čl. 11 odst. 1 prostřednictvím geoportálu INSPIRE uvedeného v odstavci 1. Členské státy mohou rovněž zajistit přístup k těmto službám prostřednictvím vlastního přístupového rozhraní.

Článek 16

Prováděcí pravidla k této kapitole budou přijata postupem podle článku 22 odst. 2 a zejména stanoví:

- a) technické specifikace služeb uvedených v člancích 11 a 12 a minimální výkonnostní kritéria těchto služeb s ohledem na stávající požadavky na podávání zpráv a doporučení přijatá v rámci právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí, stávající služby elektronického obchodu a technologický pokrok;
- b) závazky uvedené v článku 12.

KAPITOLA V

SDÍLENÍ DAT

Článek 17

1. Každý členský stát přijme opatření ke sdílení souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech jeho orgány veřejné správy uvedenými v čl. 3 bodu 9 písm. a) a b). Tato opatření umožní těmto orgánům veřejné správy přístup k souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech a výměnu a používání těchto souborů a služeb za účelem plnění veřejných úkolů, které mohou mít vliv na životní prostředí.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 předem vylučují jakákoli omezení, která by při užívání mohla vést ke vzniku praktických překážek pro sdílení souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech.

3. Ustanovení odstavce 2 nebrání orgánům veřejné správy, které poskytují soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech, aby vydávaly licence na tyto soubory a služby orgánům veřejné správy nebo orgánům a institucím Společenství, které tyto soubory prostorových dat a služby založené na prostorových datech používají, nebo aby od nich požadovaly platby.

4. Opatření ke sdílení souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech podle odstavců 1, 2 a 3 by měla být přístupná orgánům veřejné správy uvedeným v čl. 3 bodu 9 písm. a) a b) jiných členských států a orgánům a institucím Společenství pro účely veřejných úkolů, které mohou mít vliv na životní prostředí.

5. Opatření ke sdílení souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech podle odstavců 1, 2 a 3 by měla být přístupná na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti

orgánům zřízeným mezinárodními dohodami, jejichž smluvními stranami jsou Společenství a členské státy, pro účely úkolů, které mohou mít vliv na životní prostředí.

6. Jsou-li opatření ke sdílení prostorových souborů a služeb podle odstavců 1, 2 a 3 zpřístupněna v souladu s odstavci 4 a 5, mohou být tato opatření doplněna požadavky jednotlivých států podmiňujícími jejich použití.

7. Odchylně od tohoto článku mohou členské státy omezit sdílení, pokud by ohrozilo průběh soudního řízení, veřejnou bezpečnost, národní obranu nebo mezinárodní vztahy.

8. Aniž je dotčen odstavec 3, poskytnou členské státy orgánům a institucím Společenství přístup k souborům prostorových dat a službám založeným na prostorových datech v souladu s harmonizovanými podmínkami. Prováděcí opatření pro tyto podmínky budou přijata postupem uvedeným v čl. 22 odst. 2.

9. Tento článek nemá vliv na existenci ani vlastnictví práv duševního vlastnictví orgánů veřejné správy.

KAPITOLA VI

KOORDINACE A DOPLŇKOVÁ OPATŘENÍ

Článek 18

Členské státy zajistí, aby byly určeny příslušné struktury a mechanismy pro koordinaci příspěvků všech subjektů zainteresovaných na infrastruktuře pro prostorové informace členských států.

Tyto struktury koordinují příspěvky mimo jiné uživatelů, výrobců, poskytovatelů služeb s přidanou hodnotou a koordinačních orgánů, týkající se identifikace příslušných souborů dat, potřeb uživatelů, poskytování informací o stávajících postupech a poskytování zpětné vazby o provádění této směrnice.

Článek 19

1. Komise odpovídá za koordinaci INSPIRE na úrovni Společenství a za tímto účelem jsou jí nápomocny příslušné organizace a zejména Evropská agentura pro životní prostředí.

2. Každý členský stát určí kontaktní místo, obvykle orgán veřejné správy, který odpovídá za styk s Komisí v záležitostech týkajících se k této směrnice.

Článek 20

Prováděcí pravidla podle této směrnice náležitě zohlední normy přijaté evropskými orgány pro normalizaci v souladu s postupem stanoveným ve směrnici 98/34/ES, jakož i mezinárodní normy.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

1. Členské státy sledují zavádění a využití svých infrastruktur pro prostorové informace. K výsledkům tohoto sledování mají Komise a veřejnost nepřetržitý přístup.

2. Nejpozději do ... (*) zašlou členské státy Komisi zprávu zahrnující souhrnný popis:

- způsobu koordinace mezi veřejnými poskytovateli a uživateli souborů prostorových dat a služeb založených na prostorových datech a zprostředkovatelskými orgány, a popis vztahů s třetími stranami a způsobu zajištění kvality, pokud je to prakticky možné;
- příspěvku orgánů veřejné správy nebo třetích stran k fungování a koordinaci infrastruktury pro prostorové informace;
- informací o využití infrastruktury pro prostorové informace;
- dohod o sdílení dat mezi orgány veřejné správy;
- nákladů a přínosů spojených s prováděním této směrnice.

3. Každé tři roky, nejpozději však ... (**), zašlou členské státy Komisi zprávu obsahující aktualizované informace související s body uvedenými v odstavci 2.

4. Prováděcí pravidla k tomuto článku se přijmou postupem podle čl. 22 odst. 2.

Článek 22

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 23

Do ... (***) a poté každých šest let předkládá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice založenou mimo jiné na zprávách členských států v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3.

V případě potřeby je zpráva doplněna návrhy opatření Společenství.

Článek 24

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*).

Uvedené předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici, nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda

...

Za Radu

předseda

...

(*) Tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(**) Šest let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(***) Sedm let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

TÉMATATA PROSTOROVÝCH DAT PODLE ČL. 6 PÍSM. A), ČL. 8 Odst. 1 A ČL. 9 PÍSM. A)

1. Souřadnicové referenční systémy

Systémy umožňující jednoznačné přiřazení polohy prostorovým informacím pomocí souboru souřadnic (x,y,z) nebo zeměpisné šířky, zeměpisné délky a výšky, vycházející z údajů polohových a výškových geodetických systémů.

2. Zeměpisné soustavy souřadnicových sítí

Harmonizovaná souřadnicová síť s víceúrovňovým rozlišením, normalizovanou polohou a velikostí buněk souřadnicové sítě, a společným vztažným bodem.

3. Zeměpisné názvy

Jména oblastí, regionů, míst, velkoměst, předměstí, měst nebo sídel nebo jakýchkoli zeměpisných nebo topografických útvarů veřejného zájmu nebo historického významu.

4. Správní jednotky

Správní jednotky rozdělující území, ve kterém členské státy mají nebo vykonávají svrchovaná práva, pro účely místní, regionální a státní správy, oddělené správními hranicemi.

5. Dopravní sítě

Silniční, železniční, letecké a vodní dopravní sítě a související infrastruktura. Zahrnují spojnice mezi jednotlivými sítěmi. Zahrnují rovněž transevropskou dopravní síť, jak je vymezena v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1692/96/ES ze dne 23. července 1996 o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě⁽¹⁾ a v budoucích změnách uvedeného rozhodnutí.

6. Vodopis

Přírodní prvky, včetně mořských oblastí a všech ostatních s nimi souvisejících vodních těles a prvků, včetně povodí a dílčích povodí. Případně v souladu s definicemi uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽²⁾, a v podobě sítí.

7. Chráněná území

Území určená nebo spravovaná v rámci mezinárodních právních předpisů a právních předpisů Společenství a členských států pro dosažení konkrétních cílů jejich ochrany.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 9.9.1996, s. 1. Opraveno v Úř. věst. L 201, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

PŘÍLOHA II

TÉMATA PROSTOROVÝCH DAT PODLE ČL. 6 PÍSM. A), ČL. 8 ODS. 1 A ČL. 9 PÍSM. B)

1. Nadmořská výška
Digitální výškový model pevniny, povrchu ledovců a oceánů. Zahrnuje nadmořské výšky pevnin, vodní hloubky a pobřežní čáru.
 2. Adresy
Poloha nemovitostí podle adresního identifikátoru, obvykle pomocí názvu ulice, čísla domu, poštovního směrovacího čísla.
 3. Katastrální parcely
Území vymezená v katastru nemovitostí nebo v obdobném rejstříku.
 4. Krajinný pokryv
Fyzický a biologický pokryv zemského povrchu, včetně uměle vytvořených ploch, zemědělských oblastí, lesů, přirozených a částečně přirozených oblastí, mokřadů, vodních těles.
 5. Orthofotosnímky
Obrazová data pořízená satelitními nebo leteckými čidly vztažená k zemskému povrchu pomocí zeměpisné soustavy souřadnic.
 6. Geologie
Geologie charakterizovaná podle složení a struktury. Zahrnuje skalní podloží, zvodně a geomorfologii.
-

PŘÍLOHA III

TÉMATA PROSTOROVÝCH DAT PODLE ČL. 6 PÍSM. B) A ČL. 9 PÍSM. B)

1. Statistické jednotky
Jednotky pro šíření nebo používání statistických informací.
2. Budovy
Zeměpisná poloha budov.
3. Půda
Půda a její podloží popsané podle hloubky, zrnitosti, struktury a obsahu částic a organického materiálu, podílu skeletu, erozí, případně průměrného sklonu svahu a očekávané kapacity jímavosti vody.
4. Využití území
Území popsané podle své současné a plánované funkce nebo společensko-hospodářských účelů (např. obytné, průmyslové, obchodní, zemědělské, lesnické, rekreační).
5. Lidské zdraví a bezpečnost
Zeměpisné rozložení převládajícího výskytu patologických stavů (alergií, rakovin, nemocí dýchacího ústrojí atd.), informace o dopadu na zdraví (biomarkery, pokles plodnosti, epidemie) nebo životní podmínky (únava, stres atd.) související přímo (znečištění ovzduší, chemikálie, ztenčování ozonové vrstvy, hluk atd.) nebo nepřímo (potravin, geneticky modifikované organismy atd.) s kvalitou životního prostředí.
6. Veřejné služby a služby veřejné správy
Zahrnují zařízení, jako například kanalizace, nakládání s odpady, zásobování energií a zásobování vodou, správní a sociální státní služby, jako například veřejnou správu, zařízení civilní ochrany, školy a nemocnice.
7. Zařízení pro sledování životního prostředí
Rozmístění a provoz zařízení pro sledování životního prostředí zahrnuje pozorování a měření emisí, stavu složek životního prostředí a dalších ukazatelů ekosystému (druhově rozmanitosti, ekologických podmínek rostlinstva atd.) orgány veřejné správy nebo jejich jménem.
8. Výrobní a průmyslová zařízení
Místa s průmyslovou výrobou, včetně zařízení, na která se vztahuje směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽¹⁾ a zařízení na jímání vody, těžbu, skladiště a úložiště.
9. Zemědělská a akvakulturní zařízení
Vybavení a zařízení zemědělské výroby (včetně zavlažovacích systémů, skleníků a stájí).
10. Rozložení obyvatelstva – demografie
Zeměpisné rozložení osob, včetně charakteristik obyvatelstva a druhů činnosti, seskupených podle souřadnicové sítě, regionu, správní jednotky nebo jiné analytické jednotky.
11. Správní oblasti/chráněná pásma/regulovaná území a jednotky podávající hlášení
Oblasti spravované, regulované nebo používané pro hlášení na mezinárodní, evropské, celostátní, regionální nebo místní úrovni. Zahrnuje skládky, pásma hygienické ochrany vodních zdrojů, oblasti zranitelné dusičnany, regulované plavební dráhy na moři nebo rozsáhlých vnitrozemských vodních plochách, oblasti pro ukládání odpadů, pásma s omezením hladiny hluku, povolená průzkumná a těžební území, oblasti povodí, příslušné jednotky pro podávání hlášení a pásma pobřežní správy.
12. Oblasti ohrožené přírodními riziky
Zranitelné oblasti označené podle přírodního nebezpečí (všechny povětrnostní, hydrologické, seismické a sopečné úkazy, jakož i ničivé požáry, které mohou mít vzhledem ke svému výskytu, závažnosti a četnosti vážný dopad na společnost), např. povodně, sesuvy a sesedání půdy, laviny, lesní požáry, zemětřesení, sopečné výbuchy.
13. Stav ovzduší
Fyzikální stav ovzduší. Zahrnuje prostorová data založená na měření, modelech nebo kombinaci obou, jakož i místa měření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

14. Zeměpisné meteorologické prvky
Povětrnostní podmínky a jejich měření; srážky, teplota, výpar z půdy a rostlinného pokryvu, rychlost a směr větru.
 15. Zeměpisné oceánografické prvky
Fyzikální stav oceánů (proudy, slanost, výška vln atd.).
 16. Mořské oblasti
Fyzikální stav moří a slaných vod rozdělených do regionů a subregionů se společnými vlastnostmi.
 17. Bioregiony
Oblasti s poměrně stejnorodými ekologickými podmínkami a společnými vlastnostmi.
 18. Stanoviště a biotopy
Zeměpisné oblasti vyznačující se zvláštními ekologickými podmínkami, procesy, strukturami a (životně důležitými) funkcemi, které skýtají fyzickou podporu organismům, které v nich žijí. Zahrnují pozemské a vodní oblasti rozlišené podle zeměpisných, abiotických a biotických prvků, přirozené i částečně přirozené povahy.
 19. Rozložení druhů
Zeměpisné rozložení výskytu živočišných a rostlinných druhů seskupených podle souřadnicové sítě, regionu, správní jednotky nebo jiné analytické jednotky.
 20. Energetické zdroje
Energetické zdroje, včetně uhlovodíků, vodní energie, bioenergie, sluneční a větrné energie atd., případně včetně informací o hloubce nebo výšce týkajících se rozsahu zdroje.
 21. Nerostné suroviny
Nerostné suroviny, včetně kovových rud, průmyslových surovin atd., případně včetně informací o hloubce nebo výšce týkajících se rozsahu zdroje.
-

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 26. července 2004 Komise předložila Radě návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vybudování geoinformační infrastruktury ve Společenství (INSPIRE). Tento návrh se zakládá na čl. 175 odst. 1 Smlouvy.

Evropský parlament přijal své stanovisko v prvním čtení dne 7. června 2005.

Dne 20. září 2004 rozhodl Výbor regionů, že nezaujme stanovisko.

Hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko dne 9. února 2005.

Dne 23. ledna 2006 přijala Rada společný postoj v souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy.

II. CÍL

Navržená směrnice tvoří právní rámec pro vybudování a fungování geoinformační infrastruktury v Evropě pro účely vytváření, provádění, sledování a hodnocení politik Společenství na všech úrovních, jakož i pro účely poskytování veřejných informací.

Hlavním cílem infrastruktury INSPIRE je zmenšit překážky mezi orgány veřejné správy při sdílení dat, zejména v oblasti životního prostředí, a poskytnout více prostorových dat s lepší kvalitou pro tvorbu politik Společenství a jejich provádění v členských státech na všech úrovních. Infrastruktura INSPIRE je zaměřena na politiku v oblasti životního prostředí, avšak může být využívána jinými odvětvími a v budoucnosti na ně i rozšířena.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

Obecná analýza

Společný postoj zahrnuje většinu změn přijatých Evropským parlamentem v prvním čtení, a to buď doslovně, částečně nebo v jejich podstatě. Zejména obsahuje změny původního návrhu Komise spočívající v tom, že se mění pořadí článků uvedeného znění, jsou zjednodušeny definice a objasněna oblast působnosti. Společný postoj nicméně obsahuje řadu změn jiných než těch, které byly obsaženy ve stanovisku Evropského parlamentu přijatém v prvním čtení a v původním návrhu Komise. Společný postoj:

- stanoví podmínky pro přístup veřejnosti k souborům a službám prostorových dat a pro sdílení dat veřejnými orgány v rámci stávajících právních předpisů Společenství,
- objasňuje možnost vydávání licencí a zpoplatnění souborů a služeb prostorových dat u jiných orgánů veřejné správy a
- zavádí opatření k dosažení cílů této směrnice vyváženým a účinnějším způsobem (lepší úprava ustanovení o sledování a podávání zpráv a o analýze nákladů a přínosů).

Změny, které jsou podstatné, jsou popsány v následujících oddílech.

Obecná ustanovení, definice, oblast působnosti (články 1 až 4)

Společný postoj nevychází ze změny č. 6 Evropského parlamentu. Cíl a oblast působnosti směrnice v článku 1 odpovídá původnímu návrhu Komise a jeho právnímu základu. Znění společného postoje neodkazuje na „přímý nebo nepřímý“ vliv na životní prostředí, nicméně tato otázka je předmětem dalšího 4. bodu odůvodnění.

Rada souhlasí s podstatou změny č. 7 Evropského parlamentu a související změnou č. 2. Přijala nicméně názor Komise, že by nebylo z právního hlediska správné zahrnout povinnosti orgánů a institucí Společenství do směrnice.

Článek 2 uvádí, že tato směrnice se použije, aniž je dotčena směrnice 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru.

Článek 3 zavádí další definice pojmů „interoperabilita“ a „geoportál ISPIRE“ a omezuje rozsah definice pojmu „orgán veřejné správy“.

Ustanovení čl. 4 odst. 2, 4, 5 a 6 objasňují rozsah souborů prostorových dat, na které se vztahuje tato směrnice. Čl. 4 odst. 7 omezuje rozsah pravomoci výboru přizpůsobit témata dat v přílohách.

Změny č. 9 a 10 nebyly přijaty, protože Rada se nedomnívá, že uvedené znění objasňují.

Metadata, interoperabilita souborů a služeb prostorových dat (články 5 až 10)

Prvky metadat jsou objasněny v článku 5 společného postoje, jakož i v prováděcích pravidlech. Časový rozvrh pro vytvoření metadat v článku 6 je v souladu s časovým rozvrhem změny č. 15 Evropského parlamentu s přihlédnutím k novému znění čl. 5 odst. 4 společného postoje.

Článek 7 zavádí další podmínky pro vypracování návrhů prováděcích pravidel stanovujících technická pravidla pro interoperabilitu, zejména poměr nákladů a přínosů, začlenění norem a činností na mezinárodní úrovni a odkaz na stávající technické prostředky. Proveditelnost a odhadovanými náklady a přínosy se zabývá čl. 7 odst. 2, který požaduje, aby Komise provedla analýzu nákladů a přínosů ještě před vypracováním návrhu prováděcích pravidel. Přijetí těchto pravidel by nemělo vést k nadměrným nákladům členských států. Článek 7 odst. 3 objasňuje přizpůsobení nově získaných a jiných souborů a služeb prostorových dat.

Ustanovení čl. 8 odst. 2 písm. a) nahrazuje „společný systém specifických identifikátorů“ „řešeními k zajištění jednoznačného určení geoobjektů, k nimž mohou být vyznačeny identifikátory používané ve stávajících vnitrostátních systémech, aby mezi nimi byla zajištěna interoperabilita“ s cílem zabránit zavedení jednoho konkrétního technického řešení.

Změny č. 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22 a 23 byly do přepracovaného znění začleněny buď v plném rozsahu nebo částečně.

Změna č. 20 nebyla přijata, protože odkaz na „přímý vliv na životní prostředí“ se považuje za příliš neurčitý (viz článek 1).

Sítové služby (články 11 až 16)

Rozšířený seznam důvodů pro omezení přístupu stanovený v článku 13 je totožný se seznamem v čl. 4 odst. 2 směrnice 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, aby byla zajištěna shoda při provádění. Další čl. 13 odst. 3 stanoví, že přístup veřejnosti k prostorovým informacím je v souladu se směrnicí 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

V článku 14 umožňuje společný postoj členským státům uplatňovat poplatky nebo licence za prohlížečské služby, pokud je to nezbytné pro zachování souborů a služeb prostorových dat nebo pro plnění požadavků stávajících mezinárodních infrastruktur prostorových dat.

Změny č. 24, 25, 26 a 27 byly přijaty do přepracovaného znění.

Sdílení dat (článek 17)

Článek 17 společného postoje objasňuje rozsah povinnosti sdílet data mezi orgány veřejné správy jednoho členského státu, orgány veřejné správy různých členských států, orgány a institucemi Společenství a subjekty zřízenými mezinárodními dohodami. Čl. 17 odst. 2 usiluje o to, aby se předešlo praktickým překážkám v místě užívání (například u zaměstnance orgánu veřejné správy, který užívá data na svém počítači), a čl. 17 odst. 3 stanoví pro poskytovatele služeb možnost zpětného uhrazení nákladů ze strany orgánů veřejné správy členských států a institucí Společenství, čímž se zajistí, že zůstane zachována kvalita a oběh dat. Pokud dojde k zpoplatnění, děje se tak na úrovni orgánů veřejné správy, nikoli v místě užívání. Ochrana práv duševního vlastnictví je zajištěna v čl. 17 odst. 9. Tyto otázky jsou také předmětem nových bodů odůvodnění – 22., 23. a 24. Změna č. 28 je uvedena v 21. bodu odůvodnění.

Změna č. 29 nebyla přijata, protože nadbytečně rozšiřuje požadavky na sdílení dat.

Změna č. 30 byla nahrazena novým zněním článku 17.

Celá koncepce původního článku 24 – společná prováděcí pravidla pro sdílení dat – (změna č. 32) není pro Radu přijatelná.

Koordinace a doplňková opatření, závěrečná ustanovení (články 18 až 26)

Přestože v těchto člancích není kladen výslovný důraz na rozdělení pravomocí a odpovědností mezi členské státy, pokud jde o jejich zapojené struktury (změny č. 33, 34 a 4) v článku 18 a čl. 19 odst. 2 společného postoje, Rada uvedené články chápe v tomto smyslu.

Nové znění článku 21 a další 31. bod odůvodnění společného postoje lépe upravuje požadavky na sledování a podávání zpráv této směrnice ve srovnání se změnou č. 37. Článek 24 nepatrně posouvá datum provedení.

Změny č. 35, 36 a 38 byly přijaty.

Přílohy

Témata prostorových dat „rozložení dopravních nehod“ (změna č. 43 bod 6) a „telekomunikace“ (změna č. 44 bod 7) nebyly do společného postoje zahrnuty, protože se nevztahují k účelu infrastruktury INSPIRE.

Změna č. 47 byla částečně přijata v bodě 11 přílohy III.

Změny č. 39, 40, 41, 42, 45, 46, 48 a 49 byly přijaty.

IV. ZÁVĚR

Cílem změn provedených Radou v návrhu Komise je zajistit slučitelnost se stávajícími právními předpisy Společenství a udržitelný sběr dat. I přes tyto změny je společný postoj Rady v souladu s většinou změn Evropského parlamentu a představuje dobrý základ pro další jednání.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 6/2006**přijatý Radou dne 10. března 2006****s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/.../ES ze dne ... o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění)**

(2006/C 126 E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 141 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky ⁽³⁾, a směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků ⁽⁴⁾ byly podstatným způsobem změněny ⁽⁵⁾. Směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 97/80/ES ze dne 15. prosince 1997 o důkazním břemenu v případech diskriminace na základě pohlaví ⁽⁷⁾ rovněž obsahují ustanovení, jejichž účelem je zavedení zásady rovného zacházení s muži a ženami. Jelikož se v uvedených směrnících nyní provádějí další změny, měly by být uvedené směrnice v zájmu srozumitelnosti přepracovány sloučením hlavních předpisů v této oblasti a některých nových prvků vyplývajících z judikatury Soudního dvora Evropských společenství (dále jen „Soudní dvůr“) do jednoho dokumentu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 28.6.2005, s. 83.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 6. července 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 10. března 2006 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES (Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 225, 12.8.1986, s. 40. Směrnice ve znění směrnice 96/97/ES (Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 20).

⁽⁵⁾ Viz přílohu I část A.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 45, 19.2.1975, s. 19.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 6. Směrnice ve znění směrnice 98/52/ES (Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 66).

(2) Rovnost mezi muži a ženami je základní zásadou práva Společenství podle článku 2 a čl. 3 odst. 2 Smlouvy a judikatury Soudního dvora. Tato ustanovení Smlouvy prohlašují rovnost mezi muži a ženami za „poslání“ a „cíl“ Společenství a ukládají pozitivní závazek podporovat ji při všech svých činnostech.

(3) Soudní dvůr se usnesl na tom, že oblast působnosti zásady rovného zacházení s muži a ženami nelze omezit na zákaz diskriminace založené na skutečnosti, že osoba je jednoho či druhého pohlaví. S přihlédnutím k účelu a povaze práv, které se snaží chránit, se rovněž vztahuje na diskriminaci plynoucí ze změny pohlaví osoby.

(4) Ustanovení čl. 141 odst. 3 Smlouvy nyní stanoví konkrétní právní základ pro přijímání opatření Společenství, kterými se zajistí uplatňování zásady rovných příležitostí a rovného zacházení v oblasti zaměstnání a povolání, včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci.

(5) Články 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie rovněž zakazují jakoukoli diskriminaci na základě pohlaví a ustanovují právo na rovné zacházení s muži a ženami ve všech oblastech, včetně zaměstnání, práce a odměny za práci.

(6) Obtěžování a sexuální obtěžování odporují zásadě rovného zacházení s muži a ženami, a pro účely této směrnice představují diskriminaci na základě pohlaví. Tyto formy diskriminace se nevyskytují pouze na pracovišti, ale také v souvislosti s přístupem k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání. Měly by proto být zakázány a měly by se na ně vztahovat účinné, přiměřené a odrazující sankce.

(7) V této souvislosti by zaměstnavatelé a osoby odpovědné za odborné vzdělávání měli být podporováni v přijímání opatření pro boj proti všem formám diskriminace na základě pohlaví a zejména v přijímání preventivních opatření proti obtěžování a sexuálnímu obtěžování na pracovišti, v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

- (8) Zásada stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci stanovená článkem 141 Smlouvy a rozvíjená ustálenou judikaturou Soudního dvora představuje významné hledisko zásady rovného zacházení s muži a ženami a podstatnou a nezbytnou součást *acquis communautaire*, včetně judikatury Soudního dvora týkající se diskriminace na základě pohlaví. Je proto vhodné přijmout další ustanovení k jejímu provádění.
- (9) V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora by mělo být za účelem ověření toho, zda pracovníci vykonávají stejnou nebo rovnocennou práci, určeno, zda lze s ohledem na řadu faktorů včetně povahy práce, odborného vzdělávání a pracovních podmínek považovat situaci pracovníků za srovnatelnou.
- (10) Soudní dvůr shledal, že za jistých okolností se zásada stejné odměny neomezuje pouze na situace, kdy muži a ženy pracují pro stejného zaměstnavatele.
- (11) Členské státy by ve spolupráci se sociálními partnery měly pokračovat v řešení problému přetrvávajících rozdílů ve mzdách založených na pohlaví a přetrvávající segregace mužů a žen na pracovním trhu, například zaváděním pružných úprav pracovní doby, které umožní mužům i ženám lépe sladit rodinný a pracovní život. To by mohlo rovněž zahrnovat vhodnou úpravu rodičovské dovolené, již by si mohl vybrat kterýkoli z rodičů, a zřizování dostupných a cenově přístupných zařízení péče o děti a vyživované osoby.
- (12) Měla by být přijata zvláštní opatření zajišťující provádění zásady rovného zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků a jasněji vymezující její rozsah.
- (13) V rozsudku ze dne 17. května 1990 ve věci C-262/88 ⁽¹⁾ rozhodl Soudní dvůr, že všechny formy zaměstnaneckých důchodů tvoří součást odměny ve smyslu článku 141 Smlouvy.
- (14) Ačkoli pojem odměny ve smyslu článku 141 Smlouvy nezahrnuje dávky sociálního zabezpečení, je nyní jasně stanoveno, že zásada stejné odměny se vztahuje na důchodový systém pro státní zaměstnance, pokud dávky, které mají být v rámci tohoto systému vypláceny, jsou pracovníkovými vypláceny na základě jeho zaměstnaneckého poměru s veřejným zaměstnavatelem, bez ohledu na skutečnost, že tento systém je součástí všeobecného zákonného systému. Podle rozsudků Soudního dvora ve věcech C-7/93 ⁽²⁾ a C-351/00 ⁽³⁾ bude tato podmínka splněna, pokud se důchodový systém týká určité kategorie pracovníků a pokud dávky přímo souvisejí s dobami zaměstnání a jsou vypočítávány na základě posledního platu státního zaměstnance. Z důvodu srozumitelnosti je proto vhodné přijmout za tímto účelem zvláštní ustanovení.
- (15) Soudní dvůr potvrdil, že zatímco se na příspěvky pracujících mužů a žen do dávkově definovaného důchodového systému vztahuje článek 141 Smlouvy, nemá být nerovnost příspěvků placených zaměstnavateli v rámci dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu, která je způsobena používáním pojistně matematických faktorů rozlišujících pohlaví, posuzována s přihlédnutím k těmto ustanovením.
- (16) Určité prvky, jako je přeměna části pravidelných důchodů na kapitál, převod nároků na důchod, pozůstatostní důchod vyplacený oprávněné osobě v případě, že se zřekne části každoročně vypláceného důchodu, nebo snížený důchod, pokud se pracovník rozhodne pro předčasný odchod do důchodu, mohou být například v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu nerovné, pokud nerovnost částek vyplývá z účinků použití pojistně matematických faktorů, které v době zavádění financování systému rozlišují podle pohlaví.
- (17) Má se za to, že dávky, které mají být vypláceny ze systémů sociálního zabezpečení pracovníků, nelze považovat za odměnu, pokud jsou vypláceny za doby zaměstnání před 17. květnem 1990, s výjimkou případu pracovníků nebo osob uplatňujících nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle platných vnitrostátních právních předpisů. Proto je nutné omezit odpovídajícím způsobem provádění zásady rovného zacházení.
- (18) Soudní dvůr důsledně prosazuje, aby protokol Barber ⁽⁴⁾ neměl dopad na právo stát se členem systému důchodového pojištění zaměstnanců a aby se časové omezení účinků rozsudku ve věci C-262/88 nedotýkalo práva stát se členem systému důchodového pojištění zaměstnanců. Soudní dvůr také rozhodl, že vnitrostátní předpisy týkající se lhůt pro podání žalob na základě vnitrostátního práva lze použít u zaměstnanců, kteří se domáhají svého práva na členství v systému důchodového pojištění zaměstnanců, pokud tyto lhůty nejsou pro daný typ

⁽¹⁾ Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group, C-262/88, Sb. rozh. 1990 s. I-1889.

⁽²⁾ Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v. G. A. Beune, C-7/93, Sb. rozh. 1994 s. I-4471).

⁽³⁾ Pirkko Niemi, C-351/00, Sb. rozh. 2002 s. I-7007).

⁽⁴⁾ Protokol (č. 17) článku 141 Smlouvy o založení Evropského společenství (1992).

žaloby méně příznivé než pro podobné žaloby vnitrostátní povahy a že v praxi neznemožňují výkon práv udělených právem Společenství. Soudní dvůr rovněž poukázal na to, že skutečnost, že pracovník může zpětně uplatňovat nárok na začlenění do systému důchodového pojištění zaměstnanců, tomuto pracovníkovi nedovoluje, aby se vyhnul placení příspěvků za dobu daného členství.

- (19) Zajištění rovného přístupu k zaměstnání a odbornému vzdělávání k němu vedoucímu je zásadní pro uplatňování zásady rovného zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání. Jakákoli výjimka z této zásady by se proto měla omezit pouze na ty profesní činnosti, které vyžadují zaměstnání osoby určitého pohlaví z důvodu své povahy nebo okolností, za jakých jsou vykonávány, za předpokladu, že sledovaný cíl je oprávněný a v souladu se zásadou proporcionality.
- (20) Tato směrnice se nedotýká svobody sdružování, včetně práva zakládat s jinými odborové organizace a vstupovat do nich na obranu svých zájmů. Opatření ve smyslu čl. 141 odst. 4 Smlouvy mohou zahrnovat členství nebo pokračování v činnosti organizací nebo odborů, jejichž hlavním cílem je prosazování zásady rovného zacházení s muži a ženami v praxi.
- (21) Zákazem diskriminace by nemělo být dotčeno zachování nebo přijímání opatření zaměřených na předcházení nebo vyrovnávání znevýhodnění, jež utrpěla skupina osob jednoho pohlaví. Tato opatření připouštějí existenci organizací osob jednoho pohlaví, pokud je jejich hlavním cílem prosazování zvláštních potřeb těchto osob a prosazování rovnosti mezi muži a ženami.
- (22) V souladu s čl. 141 odst. 4 Smlouvy a v zájmu zajištění plné rovnosti mužů a žen v pracovním životě v praxi nebrání zásada rovného zacházení členským státům zachovat nebo zavést opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění profesní činnosti méně zastoupeného pohlaví nebo pro předcházení či vyrovnávání nevýhod v profesní kariéře. S ohledem na současnou situaci a s přihlédnutím k prohlášení č. 28 připojenému k Amsterodamské smlouvě by členské státy měly především usilovat o zlepšení postavení žen v pracovním životě.
- (23) Z judikatury Soudního dvora jasně vyplývá, že nepříznivé zacházení se ženou v souvislosti s těhotenstvím nebo mateřstvím představuje přímou diskriminaci na základě pohlaví. Toto zacházení by proto mělo být do této směrnice výslovně zahrnuto.
- (24) Soudní dvůr uznal, že je s ohledem na zásadu rovného zacházení legitimní chránit tělesný stav ženy během těhotenství a mateřství, jakož i zavádět opatření na ochranu mateřství jako prostředek dosažení skutečné rovnosti. Touto směrnicí by proto neměla být dotčena

směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň⁽¹⁾. Touto směrnicí by rovněž neměla být dotčena směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽²⁾.

- (25) Z důvodu srozumitelnosti je rovněž vhodné přijmout výslovné ustanovení týkající se ochrany zaměstnancůvých práv žen na mateřské dovolené, zejména jejich práva na návrat na stejné nebo rovnocenné pracovní místo tak, aby v důsledku této dovolené nebyly zhoršeny jejich podmínky a aby měly prospěch z veškerých zlepšení pracovních podmínek, na které by měly během své nepřítomnosti nárok.
- (26) V usnesení Rady a ministrů pro zaměstnanost a sociální politiku, zasedajících v Radě, ze dne 29. června 2000 o vyvážené účasti žen a mužů na rodinném a pracovním životě⁽³⁾ byly členské státy povzbuzeny ke zvážení možnosti, aby jejich právní řády přiznaly pracujícím mužům individuální a nepřenositelné právo na otcovskou dovolenou při zachování práv týkajících se jejich zaměstnání.
- (27) Podobné podmínky se vztahují na případy, kdy členské státy přiznávají mužům a ženám individuální a nepřenositelné právo na dovolenou v případě osvojení dítěte. Členským státům přísluší rozhodnout, zda právo na otcovskou dovolenou nebo dovolenou v případě osvojení dítěte poskytnou či nikoli, a aby stanovily všechny podmínky kromě propuštění a navrácení do práce, které jsou mimo oblast působnosti této směrnice.
- (28) Účinné zavedení zásady rovného zacházení vyžaduje, aby členské státy zavedly příslušné postupy.
- (29) Pro účinné zavedení zásady rovného zacházení jsou nezbytná ustanovení týkající se přiměřených soudních nebo správních řízení k prosazování povinností uložených touto směrnicí.
- (30) Přijetí pravidel o důkazním břemenu hraje důležitou úlohu při zajištění toho, aby zásada rovného zacházení mohla být účinně prosazována. Jak rozhodl Soudní dvůr, mělo by být proto přijato ustanovení k zajištění toho, aby v případech, kdy určité skutečnosti nasvědčují diskriminaci, přešlo důkazní břemeno na žalovaného, s výjimkou ve vztahu k řízením, v nichž přísluší soudu nebo jinému příslušnému vnitrostátnímu orgánu, aby

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 19.6.1996, s. 4. Směrnice ve znění směrnice 97/75/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 24).

⁽³⁾ Úř. věst. C 218, 31.7.2000, s. 5.

- vyšetřil skutkový stav. Nicméně je nezbytné upřesnit, že posouzení skutkového stavu, které vede ke zjištění, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci, nadále náleží příslušnému vnitrostátnímu orgánu v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Kromě toho je na členských státech, aby zavedly pro kterékoli stadium řízení taková pravidla dokazování, která jsou pro žalobce výhodnější.
- (31) S ohledem na další zlepšení úrovně ochrany navrhané touto směrnicí by měly být sdružení, organizace a jiné právnické osoby také zmocněny účastnit se za podmínek stanovených členskými státy řízení jménem nebo na podporu žalobce, aniž jsou dotčeny vnitrostátní procesní právní předpisy o zastupování nebo obhajobě.
- (32) S ohledem na zásadní povahu práva na účinnou právní ochranu je vhodné zajistit, aby pracovníci nadále požívali takové ochrany i po skončení vztahu, ve kterém došlo k údajnému porušení zásady rovného zacházení. Zaměstnanec bránící osobu chráněnou touto směrnicí nebo svědčící v její prospěch by měl mít právo na stejnou ochranu.
- (33) Soudní dvůr jasně potvrdil, že ze zásady rovného zacházení, má-li být účinná, vyplývá, že náhrada poskytovaná za jakékoli porušení musí odpovídat utrpěné škodě. Proto je vhodné vyloučit stanovení jakékoli horní hranice pro takovou náhradu předem, kromě případů, kdy zaměstnavatel může dokázat, že jediná újma vzniklá uchazeči či uchazečce o zaměstnání v důsledku diskriminace ve smyslu této směrnice spočívá v odmítnutí posoudit jeho/její žádost o zaměstnání.
- (34) S cílem zlepšit účinné zavedení zásady rovného zacházení by členské státy měly podporovat dialog mezi sociálními partnery a v rámci vnitrostátní praxe také s nevládními organizacemi.
- (35) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případy porušení povinností vyplývajících z této směrnice.
- (36) Jelikož nemůže být cílů této směrnice uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.
- (37) Pro lepší pochopení odlišného zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání by se i nadále měly sestavovat, vyhodnocovat a na vhodných úrovních zpřístupňovat srovnatelné statistiky rozčleněné podle pohlaví.
- (38) Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání nemůže být omezeno na legislativní opatření. Místo toho by Evropská unie a členské státy měly dále podporovat proces zvyšování informovanosti veřejnosti o problému diskriminace v oblasti mezd, jakož i změnu myšlení veřejnosti, a měly by v co nejvyšší míře začlenit všechny zúčastněné strany ve veřejné i soukromé oblasti. Významnou úlohu by v tomto procesu mohl hrát dialog mezi sociálními partnery.
- (39) Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva by se měla týkat těch ustanovení, která představují oproti dřívějším směrnici podstatnou změnu. Povinnost provést do vnitrostátního práva ustanovení, která nejsou podstatným způsobem změněna, vyplývá z dřívějších směrnic.
- (40) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic do vnitrostátního práva a jejich uplatňování, uvedených v části B přílohy I.
- (41) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Účelem této směrnice je zajistit zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.

Obsahuje proto ustanovení k provádění zásady rovného zacházení, pokud jde o:

- přístup k zaměstnání, včetně postupu v zaměstnání, a k odbornému vzdělávání;
- pracovní podmínky, včetně odměny;
- systemy sociálního zabezpečení pracovníků.

Rovněž obsahuje ustanovení k zajištění účinnějšího provádění této zásady prostřednictvím zavedení příslušných postupů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se:
 - a) „přímou diskriminací“ rozumí, pokud se s jednou osobou zachází méně příznivě z důvodu jejího pohlaví, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci;
 - b) „nepřímou diskriminací“ rozumí, pokud by v důsledku zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo zvyklosti byly znevýhodněny osoby jednoho pohlaví v porovnání s osobami druhého pohlaví, ledaže takové ustanovení, kritérium nebo zvyklost jsou objektivně odůvodněny legitimním cílem a prostředky k dosažení uvedeného cíle jsou přiměřené a nezbytné;
 - c) „obtěžováním“ rozumí, pokud dojde k nežádoucímu chování souvisejícímu s pohlavím osoby, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry;
 - d) „sexuálním obtěžováním“ rozumí, pokud dojde k jakékoli formě nežádoucího chování sexuální povahy, vyjádřeného verbální, neverbální nebo fyzickou formou, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry;
 - e) „odměnou“ rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní odměny, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí zaměstnanci v souvislosti se zaměstnáním;
 - f) „systémy sociálního zabezpečení pracovníků“ rozumějí systémy, na které se nevztahuje směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení⁽¹⁾ a jejichž účelem je poskytnout pracovníkům, jak zaměstnancům, tak osobám samostatně výdělečně činným, v rámci podniku nebo skupiny podniků, v oblasti hospodářské činnosti, z oboru jednoho povolání nebo skupiny povolání, dávky určené jako doplněk k dávkám poskytovaným zákonnými systémy sociálního zabezpečení nebo jako jejich náhrada, nezávisle na tom, zda je členství v těchto systémech povinné nebo dobrovolné.
2. Pro účely této směrnice diskriminace zahrnuje:
 - a) obtěžování a sexuální obtěžování, jakož i jakékoli méně příznivé zacházení vycházející z odmítnutí takového chování dotyčnou osobou nebo podvolení se mu;
 - b) navádění k diskriminaci osob na základě pohlaví;
 - c) jakékoli méně příznivé zacházení se ženou v souvislosti s těhotenstvím nebo mateřskou dovolenou ve smyslu směrnice 92/85/EHS.

(¹) Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24.

Článek 3

Pozitivní kroky

Členské státy mohou zachovat nebo přijmout opatření ve smyslu čl. 141 odst. 4 Smlouvy za účelem zajištění plné a skutečné rovnosti mezi muži a ženami v pracovním životě v praxi.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Kapitola 1

Stejná odměna

Článek 4

Zákaz diskriminace

V případě stejné práce nebo práce, které je přiznána stejná hodnota, se odstraní přímá a nepřímá diskriminace na základě pohlaví, pokud jde o všechna hlediska a podmínky odměňování.

Zejména pokud se pro stanovení odměny používá systém klasifikace prací, je založen na stejných kritériích pro muže i pro ženy a je sestaven tak, aby vyloučil diskriminaci na základě pohlaví.

Kapitola 2

Rovné zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků

Článek 5

Zákaz diskriminace

Aniž je dotčen článek 4, nesmí v systémech sociálního zabezpečení pracovníků docházet k přímé nebo nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, zejména pokud jde o:

- a) oblast působnosti těchto systémů a podmínky přístupu k nim;
- b) povinnost přispívat a výpočet výše příspěvků;
- c) výpočet dávek, včetně dodatkových dávek s ohledem na manžela nebo manželku nebo vyživované osoby, a podmínky trvání a zachování nároku na dávky.

Článek 6

Osobní působnost

Tato kapitola se vztahuje na pracující obyvatele včetně samostatně výdělečně činných osob, pracovníků, jejichž činnost je přerušena nemocí, mateřstvím, úrazem nebo nedobrovolnou nezaměstnaností, a osob ucházejících se o zaměstnání, jakož i na důchodce a na invalidní pracovníky a na ty, kteří uplatňují nárok za ně v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

Článek 7

Věcná působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na:
 - a) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, které zajišťují ochranu pro případ:
 - i) nemoci,
 - ii) invalidity,
 - iii) stáří, včetně předčasného odchodu do důchodu,
 - iv) pracovních úrazů a nemocí z povolání,
 - v) nezaměstnanosti;
 - b) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, které poskytují další sociální dávky, v hotovosti nebo v naturáliích, a zejména pozůstalostní a rodinné dávky, pokud tyto dávky představují plnění vyplácené zaměstnavatelem pracovníkovi z důvodu jeho zaměstnání.
2. Tato kapitola se rovněž vztahuje na důchodové systémy pro zvláštní kategorii pracovníků, jako je kategorie státních zaměstnanců, pokud dávky, které mají být v rámci systému vypláceny, jsou vypláceny na základě zaměstnaneckého poměru s veřejným zaměstnavatelem. Skutečnost, že takový systém je součástí všeobecného zákonného systému, není v tomto ohledu podstatná.

Článek 8

Vyloučení z věcné působnosti

1. Tato kapitola se nevztahuje na:
 - a) individuální smlouvy pro samostatně výdělečně činné osoby;
 - b) systémy pro samostatně výdělečně činné osoby, které mají pouze jednoho člena;
 - c) pojistné smlouvy, kde zaměstnavatel není smluvní stranou, v případě pracovníků;
 - d) dobrovolná ustanovení systémů sociálního zabezpečení pracovníků, která jsou účastníkům nabízena jednotlivě, aby jim zaručila:
 - i) buď doplňkové dávky,
 - ii) nebo výběr data, kdy začnou být vypláceny běžné dávky pro samostatně výdělečně činné osoby, nebo výběr z několika dávek;
 - e) systémy sociálního zabezpečení pracovníků, pokud jsou dávky financovány z příspěvků placených pracovníky na základě dobrovolnosti.
2. Tato kapitola nebrání zaměstnavateli priznat osobám, které dovršily důchodový věk pro účely priznání důchodu podle systému sociálního zabezpečení pracovníků, ale které

zatím nedovršily důchodový věk pro účely priznání důchodu podle zákonného systému důchodového zabezpečení, doplněk důchodu, jehož cílem je dorovnat nebo přiblížit celkovou výši dávky vyplácené těmto osobám ve vztahu k částce vyplácené ve stejné situaci osobám druhého pohlaví, které již dovršily zákonem stanovený důchodový věk, do té doby, než osoby mající prospěch z tohoto doplněku dovrší zákonem stanovený důchodový věk.

Článek 9

Příklady diskriminace

1. Ustanovení, která odporují zásadě rovného zacházení, zahrnují ustanovení založená přímo nebo nepřímo na pohlaví pro:
 - a) určení osob, které se mohou účastnit systému sociálního zabezpečení pracovníků;
 - b) stanovení povinné nebo dobrovolné povahy účasti v systému sociálního zabezpečení pracovníků;
 - c) stanovení různých pravidel, pokud jde o věk pro vstup do systému nebo minimální dobu trvání zaměstnání nebo členství v systému vyžadované pro získání dávek;
 - d) stanovení různých pravidel, s výjimkou písmen h) a j), pro vrácení příspěvků, pokud se pracovník odhlásuje ze systému, aniž by splnil podmínky zaručující mu odložené právo na dlouhodobé dávky;
 - e) stanovení různých podmínek pro poskytování dávek nebo omezení těchto dávek na pracovníky některého pohlaví;
 - f) stanovení rozdílných důchodových věků;
 - g) pozastavení zachování nebo získání nároků na dávky, které priznává zákon nebo smlouva a jsou vypláceny zaměstnavatelem, během mateřské dovolené nebo volna z rodinných důvodů;
 - h) stanovení rozdílných úrovní dávek, s výjimkou nezbytných opatření přihlížejících k pojistně matematickým zásadám, které se liší podle pohlaví v případě příspěvkově definovaných systémů; v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu mohou být určité prvky nerovné, pokud nerovnost částek vyplývá z účinků použití pojistně matematických zásad, které se v době zavádění systému financování liší podle pohlaví;
 - i) stanovení rozdílných úrovní příspěvků pracovníků;
 - j) stanovení rozdílných úrovní příspěvků zaměstnavatelů, s výjimkou:
 - i) v případě příspěvkově definovaných systémů, je-li cílem vyrovnat částku konečných dávek nebo ji sblížit pro obě pohlaví,

- ii) v případě dávkově definovaných systémů financovaných shromažďováním kapitálu, pokud jsou příspěvky zaměstnavatele určeny k zajištění finančního základu nezbytného pro krytí nákladů na určené dávky;
- k) stanovení rozdílných norem nebo norem použitelných pouze na pracovníky určitého pohlaví, s výjimkou opatření stanovených v písmenech h) a j), pokud jde o zaručení nebo zachování nároku na odložené dávky, když se pracovník odhlašuje ze systému.
2. Pokud je poskytování dávek v rozsahu této kapitoly ponecháno úvaze řídicích orgánů systému, přihlížejí tyto orgány k zásadě rovného zacházení.

Článek 10

Provedení s ohledem na osoby samostatně výdělečně činné

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby ustanovení systémů sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby odporující zásadě rovného zacházení byla změněna nejpozději s účinkem od 1. ledna 1993 nebo pro členské státy, které přistoupily po tomto dni, ode dne, kdy se směrnice 86/378/EHS stala použitelnou na jejich území.
2. Tato kapitola nevylučuje, aby práva a povinnosti vztahující se k období členství v systému sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby před změnou tohoto systému podléhaly nadále ustanovením systému platným v daném období.

Článek 11

Možnost odkladu pro osoby samostatně výdělečně činné

Pokud jde o systémy sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby, mohou členské státy odložit povinné uplatňování zásady rovného zacházení pro:

- a) stanovení důchodového věku pro účely přiznání starobního důchodu a možné důsledky pro jiné dávky:
- i) buď do dne, kdy bude dosaženo této rovnosti v zákonných systémech,
- ii) nebo nejpozději do doby, kdy bude tato rovnost vyžadována směrnicí;
- b) pozůstalostní důchody, dokud právo Společenství nezavede v tomto ohledu zásadu rovného zacházení v zákonných systémech sociálního zabezpečení;

- c) použití čl. 9 odst. 1 písm. i) v souvislosti s používáním pojistně matematických zásad do 1. ledna 1999 nebo pro členské státy, které přistoupily po tomto dni, do dne, kdy se směrnice 86/378/EHS stala použitelnou na jejich území.

Článek 12

Zpětný účinek

1. Všechna opatření provádějící tuto kapitolu, pokud jde o pracovníky, se vztahují na všechny dávky ze systémů sociálního zabezpečení pracovníků odvozené od doby zaměstnání po dni 17. května 1990 a mají zpětnou působnost od tohoto dne, aniž tím jsou dotčeni pracovníci nebo ti, kteří uplatňují nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů. V takovém případě se tato prováděcí opatření použijí zpětně ode dne 8. dubna 1976 a vztahují se na všechny dávky odvozené od doby zaměstnání po tomto dni. Pro členské státy, které přistoupily ke Společenství po dni 8. dubna 1976 a přede dnem 17. května 1990, se tento den nahrazuje dnem, od kterého začal být článek 141 Smlouvy použitelný na jejich území.

2. Druhá věta odstavce 1 nebrání dovolat se vnitrostátních předpisů týkajících se lhůt pro podání žaloby podle vnitrostátního práva proti pracovníkům nebo těm, kteří uplatňují nárok za ně, kteří podali žalobu nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů před 17. květnem 1990, za předpokladu, že tyto předpisy nejsou méně příznivé pro tento druh žaloby než pro podobné žaloby vnitrostátní povahy a že v praxi neznemožňují výkon práv udělených právem Společenství.

3. Pro členské státy, které přistoupily po dni 17. května 1990 a které byly dne 1. ledna 1994 smluvními stranami Smlouvy o Evropském hospodářském prostoru, se den 17. května 1990 v první větě odstavce 1 nahrazuje dnem 1. ledna 1994.

4. Pro ostatní členské státy, které přistoupily po 17. květnu 1990, se den 17. květen 1990 v odstavcích 1 a 2 nahrazuje dnem, od kterého začal být článek 141 Smlouvy použitelný na jejich území.

Článek 13

Pružný důchodový věk

Pokud muži i ženy mají za stejných podmínek nárok na pružný důchodový věk, není to považováno za neslučitelné s touto kapitolou.

Kapitola 3

Rovné zacházení, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky

Článek 14**Zákaz diskriminace**

1. Ve veřejném i soukromém sektoru, včetně veřejnoprávních subjektů, nesmí docházet k přímé nebo nepřímé diskriminaci na základě pohlaví, pokud jde o:

- a) podmínky přístupu k zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo k povolání, včetně kritérií výběru a podmínek nábory bez ohledu na obor činnosti, a na všech stupních hierarchie pracovních funkcí včetně postupu v zaměstnání;
- b) přístup ke všem typům a úrovním poradenství pro volbu povolání, odborného vzdělávání, dalšího odborného vzdělávání a rekvalifikace, včetně pracovní praxe;
- c) podmínky zaměstnání a pracovní podmínky včetně podmínek propouštění, jakož i odměňování podle článku 141 Smlouvy;
- d) členství a činnost v organizaci zaměstnanců nebo zaměstnavatelů nebo v jakékoli organizaci, jejíž členové vykonávají určité povolání, včetně výhod poskytovaných těmito organizacemi.

2. Členské státy mohou stanovit, pokud jde o přístup k zaměstnání, včetně vzdělávání k němu vedoucímu, že rozdíl v zacházení na základě vlastností souvisejících s pohlavím nepředstavuje diskriminaci, pokud z povahy této profesní činnosti nebo z podmínek jejího výkonu vyplývá, že tyto vlastnosti představují podstatný a určující profesní požadavek, je-li jeho cíl legitimní a požadavek přiměřený.

Článek 15**Návrat z mateřské dovolené**

Žena na mateřské dovolené má po skončení mateřské dovolené nárok vrátit se na stejné nebo rovnocenné pracovní místo za podmínek, které nejsou méně příznivé, a na prospěch ze zlepšení pracovních podmínek, na který by měla nárok během své nepřítomnosti.

Článek 16**Otcovská dovolená a dovolená v případě osvojení**

Touto směrnici není dotčeno právo členských států uznávat odlišná práva na otcovskou dovolenou nebo dovolenou v případě osvojení. Členské státy, které uznávají taková práva, přijmou nezbytná opatření na ochranu pracujících mužů a žen proti propuštění v důsledku výkonu těchto práv a zajistí, aby po skončení takové dovolené měli nárok na návrat na svá

pracovní místa nebo rovnocenná pracovní místa za podmínek, které pro ně nejsou méně příznivé, a na prospěch ze zlepšení pracovních podmínek, na který by měli nárok během své nepřítomnosti.

HLAVA III**HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ****Kapitola 1**

Opravné prostředky a prosazování

ODDÍL 1**OPRAVNÉ PROSTŘEDKY****Článek 17****Ochrana práv**

1. Členské státy zajistí, aby po případném odvolání k jiným příslušným orgánům, a považují-li to za vhodné, včetně dohodovacích řízení, byla soudní řízení směřující k vymáhání plnění povinností podle této směrnice dostupná všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržováním zásady rovného zacházení, i když vztahy, ve kterých mělo dojít k diskriminaci, již skončily.

2. Členské státy zajistí, aby sdružení, organizace nebo jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice, mohly se souhlasem žalobce jeho jménem nebo na jeho podporu jednat v jakémkoli soudním nebo správním řízení určeném pro vymáhání plnění povinností podle této směrnice.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny vnitrostátní předpisy týkající se lhůt pro podávání žalob v případě zásady rovnosti zacházení.

Článek 18**Náhrada nebo vyrovnání**

Členské státy zavedou do svého právního řádu nezbytná opatření pro zajištění skutečné a účinné náhrady nebo vyrovnání škody, jak stanoví členské státy, kterou utrpěla osoba poškozená v důsledku diskriminace na základě pohlaví, a to způsobem, který je odrazující a přiměřený utrpěné škodě. Taková náhrada nebo vyrovnání nesmějí být omezeny stanovením horní hranice předem, s výjimkou případů, kdy zaměstnavatel může prokázat, že jediná škoda utrpěná žadatelem v důsledku diskriminace ve smyslu této směrnice je odmítnutí vzít v úvahu jeho žádost o zaměstnání.

ODDÍL 2

DŮKAZNÍ BŘEMENO

Článek 19

Důkazní břemeno

1. Členské státy přijmou v souladu se svými vnitrostátními soudními systémy nezbytná opatření pro zajištění toho, aby v případě, kdy se určitá osoba cítí poškozena nedodržením zásady rovného zacházení a předloží soudu nebo jinému příslušnému orgánu skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci, příslušelo žalovanému prokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

2. Odstavec 1 nebrání členským státům přijmout pravidla o dokazování, která jsou pro žalobce příznivější.

3. Členské státy nemusí uplatňovat odstavec 1 na řízení, v nichž zjišťování skutkové podstaty přísluší soudu nebo příslušnému orgánu.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž vztahují na:

- a) situace, na něž se vztahuje článek 141 Smlouvy, a, pokud jde o diskriminaci na základě pohlaví, směrnice 92/85/EHS a 96/34/ES;
 - b) jakékoli občanské nebo správní řízení týkající se veřejného nebo soukromého sektoru, které poskytuje prostředky k nápravě podle vnitrostátních právních předpisů ve vztahu k opatřením uvedeným v písmenu a), s výjimkou mimosoudních řízení dobrovolné povahy nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy.
5. Tento článek se nevztahuje na trestní řízení, pokud členské státy nestanoví jinak.

Kapitola 2*Podpora rovného zacházení – dialog*

Článek 20

Subjekty v oblasti rovného zacházení

1. Členské státy určí jeden nebo více subjektů pověřených podporou, rozbořem, sledováním a prosazováním rovného zacházení se všemi osobami bez diskriminace na základě pohlaví a přijmou nezbytná opatření. Tyto subjekty mohou být součástí orgánů odpovědných za ochranu lidských práv nebo ochranu práv osob na vnitrostátní úrovni.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci těchto subjektů zahrnovaly:

- a) aniž je dotčeno právo obětí a sdružení, organizací nebo jiných právnických osob uvedených v čl. 17 odst. 2, poskytování nezávislé pomoci obětem diskriminace při podávání stížností na diskriminaci;
- b) provádění nezávislých studií týkajících se diskriminace;
- c) zveřejňování nezávislých zpráv a vydávání doporučení k jakékoli otázce související s touto diskriminací;
- d) na příslušné úrovni výměnu dostupných informací s příslušnými evropskými subjekty, například s budoucím Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Článek 21

Sociální dialog

1. Členské státy přijmou v souladu s vnitrostátními tradicemi a zvyklostmi vhodná opatření na podporu sociálního dialogu mezi sociálními partnery s cílem posilovat rovné zacházení, včetně například sledováním praxe na pracovištích, v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání, jakož i sledováním kolektivních smluv, pracovních řádů, výzkumem nebo výměnou zkušeností a osvědčených postupů.

2. Je-li to v souladu s vnitrostátními tradicemi a zvyklostmi, povzbuzují členské státy sociální partnery, aniž je dotčena jejich samostatnost, aby podporovali rovnost mezi muži a ženami a pružné pracovní režimy s cílem usnadnit sladění pracovního a soukromého života a aby na vhodné úrovni uzavírali dohody, které stanoví pravidla proti diskriminaci v oblastech uvedených v článku 1 spadajících do oblasti působnosti kolektivního vyjednávání. Tyto dohody dodržují ustanovení této směrnice a vnitrostátních prováděcích předpisů.

3. Členské státy v souladu s právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo vnitrostátními zvyklostmi povzbuzují zaměstnavatele, aby organizovaně a systematicky podporovali rovné zacházení s muži a ženami na pracovišti a v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání.

4. Za tímto účelem jsou zaměstnavatelé povzbuzováni k pravidelnému poskytování přiměřených informací o rovném zacházení s muži a ženami v podniku zaměstnancům nebo jejich zástupcům.

Takové informace mohou zahrnovat přehled o poměru počtu mužů a žen na různých úrovních organizace, jejich odměnách a rozdílech v nich a možná opatření pro zlepšení situace ve spolupráci se zástupci zaměstnanců.

Článek 22

Dialog s nevládními organizacemi

Členské státy podporují dialog s příslušnými nevládními organizacemi, které mají v souladu s vnitrostátními předpisy a zvyklostmi oprávněný zájem přispívat k boji proti diskriminaci na základě pohlaví za účelem podpory zásady rovného zacházení.

Kapitola 3*Obecná horizontální ustanovení*

Článek 23

Soulad

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby:

- a) byly zrušeny všechny právní a správní předpisy, které odporují zásadě rovného zacházení;
- b) byla nebo mohla být prohlášena za neplatná od samého počátku nebo aby byla změněna ustanovení individuálních nebo kolektivních smluv nebo dohod, vnitřních řádů podniků a statutů svobodných povolání a organizací zaměstnanců a zaměstnavatelů nebo jakýchkoliv jiných ujednání, která odporují zásadě rovného zacházení;
- c) systémy sociálního zabezpečení pracovníků obsahující taková ustanovení nemohly být schváleny ani rozšířeny správními opatřeními.

Článek 24

Pronásledování

Členské státy zavedou do svých vnitrostátních právních řádů nezbytná opatření stanovená vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi na ochranu pracovníků, včetně jejich zástupců, před propouštěním nebo jiným nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele, které je reakcí na stížnost podanou na úrovni podniku nebo soudní žalobu usilující o dodržování zásady rovného zacházení.

Článek 25

Sankce

Členské státy stanoví systém sankcí za porušování vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce, které mohou zahrnovat náhradu škody poškozenému, musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 5. října 2005 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

Článek 26

Předcházení diskriminaci

Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi povzbuzují zaměstnavatele nebo osoby odpovědné za přístup k odbornému vzdělávání k přijetí účinných opatření pro zabránění všem formám diskriminace na základě pohlaví, zejména obtěžování a sexuálnímu obtěžování na pracovišti a v oblastech přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání.

Článek 27

Minimální požadavky

1. Členské státy mohou zavést nebo zachovat ustanovení, která poskytují vyšší ochranu zásady rovného zacházení než ustanovení této směrnice.
2. Provedení této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se tato směrnice vztahuje, aniž je tím dotčeno právo členských států reagovat na změny situace přijetím právních a správních předpisů lišících se od těch, které jsou platné v době, kdy byla tato směrnice oznámena, za předpokladu, že jsou dodržována ustanovení této směrnice.

Článek 28

Vztah k předpisům Společenství a k vnitrostátním předpisům

1. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení týkající se ochrany žen, zejména pokud jde o těhotenství a mateřství.
2. Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 96/34/ES a směrnice 92/85/EHS.

Článek 29

Uplatňování hlediska rovnosti mužů a žen

Členské státy berou aktivně v úvahu cíl rovnosti mezi muži a ženami při vypracovávání a provádění právních a správních předpisů, politik a činností v oblastech uvedených v této směrnici.

Článek 30

Šíření informací

Členské státy zajistí, aby všechny dotyčné osoby byly informovány všemi vhodnými prostředky, a ve vhodných případech na pracovišti, o opatřeních přijatých podle této směrnice spolu s již platnými opatřeními.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Zprávy

1. Do ... (*) sdělí členské státy Komisi veškeré informace nezbytné k tomu, aby vypracovala zprávu pro Evropský parlament a Radu o uplatňování této směrnice.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, sdělí členské státy Komisi každé čtyři roky znění veškerých opatření přijatých podle čl. 141 odst. 4 Smlouvy, jakož i zprávy o těchto opatřeních a jejich provádění. Na základě těchto informací Komise přijme a zveřejní každé čtyři roky zprávu zahrnující srovnávací hodnocení opatření s ohledem na prohlášení č. 28 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy.

3. Členské státy přezkoumávají pracovní činnosti uvedené v čl. 14 odst. 2, aby z hlediska společenského vývoje rozhodly, zda je opodstatněné zachovávat dotyčné výjimky. O výsledcích přezkumu pravidelně, avšak nejméně jednou za 8 let, informují Komisi.

Článek 32

Přezkum

Do ... (**) přezkoumá Komise používání této směrnice a případně navrhne změny, které považuje za nezbytné.

Článek 33

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... (***) nebo zajistí, aby do uvedeného dne sociální partneři zavedli nezbytná ustanovení dohodou. Členské státy mohou prodloužit lhůtu pro dosažení souladu s touto směrnicí o jeden rok, pokud je to nezbytné v zájmu zohlednění zvláštních obtíží. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, která jim umožní zaručit výsledky požadované touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy na směrnice zrušené touto směrnicí, uvedené ve stávajících právních a správních předpisech, se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

Povinnost provést tuto směrnici do vnitrostátního práva se omezí na ustanovení, která představují oproti předchozím směrnícím podstatnou změnu. Povinnost provést ustanovení, která nejsou podstatným způsobem změněna, vyplývá z předchozích směrnic.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 34

Zrušovací ustanovení

1. Směrnice 75/117/EHS, 76/207/EHS, 86/378/EHS a 97/80/ES se zrušují s účinkem od ... (****), aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy I do vnitrostátního práva a jejich použitelnosti.

2. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou v příloze II.

Článek 35

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 36

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

(*) Čtyři a půl roku ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(**) Šest a půl roku ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(***) Dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(****) Tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušené směrnice s následnými změnami

Směrnice Rady 75/117/EHS	Úř. věst. L 45, 19.2.1975, s. 19.
Směrnice Rady 76/207/EHS	Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES	Úř. věst. L 269, 5.10.2002, s. 15.
Směrnice Rady 86/378/EHS	Úř. věst. L 225, 12.8.1986, s. 40.
Směrnice 96/97/ES	Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 20.
Směrnice Rady 97/80/ES	Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 6.
Směrnice 98/52/ES	Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 66.

ČÁST B

Seznam lhůt pro provedení do vnitrostátního práva a dnů použitelnosti

(podle čl. 34 odst. 1)

Směrnice	Lhůta pro provedení do vnitrostátního práva	Den použitelnosti
Směrnice 75/117/EHS	19. 2. 1976	
Směrnice 76/207/EHS	14. 8. 1978	
Směrnice 86/378/EHS	1. 1. 1993	
Směrnice 96/97/ES	1. 7. 1997	17. 5. 1990 v souvislosti s pracovníky, s výjimkou pracovníků nebo osob uplatňujících nárok za ně, kteří před tímto dnem zahájili soudní řízení nebo uplatnili rovnocenný nárok podle vnitrostátních právních předpisů. Článek 8 směrnice 86/378/EHS – nejpozději 1. 1. 1993. Čl. 6 odst. 1 písm. i) první odrážka směrnice 86/378/EHS – nejpozději 1. 1. 1999.
Směrnice 97/80/ES	1. 1. 2001	Pokud jde o Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, 22. 7. 2001
Směrnice 98/52/ES	22. 7. 2001	
Směrnice 2002/73/ES	5. 10. 2005	

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 75/117/EHS	Směrnice 76/207/EHS	Směrnice 86/378/EHS	Směrnice 97/80/ES	Tato směrnice
—	čl. 1 odst. 1	článek 1	článek 1	článek 1
—	čl. 1 odst. 2	—	—	—
—	čl. 2 odst. 2 první odrážka	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. a)
—	čl. 2 odst. 2 druhá odrážka	—	čl. 2 odst. 2	čl. 2 odst. 1 písm. b)
—	čl. 2 odst. 2 třetí a čtvrtá odrážka	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. c) a d)
—	—	—	—	čl. 2 odst. 1 písm. e)
—	—	čl. 2 odst. 1	—	čl. 2 odst. 1 písm. f)
—	čl. 2 odst. 3 a 4 a odst. 7 třetí pododstavec	—	—	čl. 2 odst. 2
—	čl. 2 odst. 8	—	—	článek 3
článek 1	—	—	—	článek 4
—	—	čl. 5 odst. 1	—	článek 5
—	—	článek 3	—	článek 6
—	—	článek 4	—	čl. 7 odst. 1
—	—	—	—	čl. 7 odst. 2
—	—	čl. 2 odst. 2	—	čl. 8 odst. 1
—	—	čl. 2 odst. 3	—	čl. 8 odst. 2
—	—	článek 6	—	článek 9
—	—	článek 8	—	článek 10
—	—	článek 9	—	článek 11
—	—	(článek 2 směrnice 96/97/ES)	—	článek 12
—	—	článek 9a	—	článek 13
—	čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1	—	čl. 2 odst. 1	čl. 14 odst. 1

Směrnice 75/117/EHS	Směrnice 76/207/EHS	Směrnice 86/378/EHS	Směrnice 97/80/ES	Tato směrnice
—	čl. 2 odst. 6	—	—	čl. 14 odst. 2
—	čl. 2 odst. 7 druhý pododstavec	—	—	článek 15
—	čl. 2 odst. 7 čtvrtý pododstavec, druhá a třetí věta	—	—	článek 16
článek 2	čl. 6 odst. 1	článek 10	—	čl. 17 odst. 1
—	čl. 6 odst. 3	—	—	čl. 17 odst. 2
—	čl. 6 odst. 4	—	—	čl. 17 odst. 3
—	čl. 6 odst. 2	—	—	článek 18
—	—	—	články 3 a 4	článek 19
—	článek 8a	—	—	článek 20
—	článek 8b	—	—	článek 21
—	článek 8c	—	—	článek 22
články 3 a 6	čl. 3 odst. 2 písm. a)	—	—	čl. 23 písm. a)
článek 4	čl. 3 odst. 2 písm. b)	čl. 7 písm. a)	—	čl. 23 písm. b)
—	—	čl. 7 písm. b)	—	čl. 23 písm. c)
článek 5	článek 7	článek 11	—	článek 24
článek 6	—	—	—	—
—	článek 8d	—	—	článek 25
—	čl. 2 odst. 5	—	—	článek 26
—	čl. 8e odst. 1	—	čl. 4 odst. 2	čl. 27 odst. 1
—	čl. 8e odst. 2	—	článek 6	čl. 27 odst. 2
—	čl. 2 odst. 7 první pododstavec	čl. 5 odst. 2	—	čl. 28 odst. 1
—	čl. 2 odst. 7 čtvrtý pododstavec první věta	—	—	čl. 28 odst. 2

Směrnice 75/117/EHS	Směrnice 76/207/EHS	Směrnice 86/378/EHS	Směrnice 97/80/ES	Tato směrnice
—	čl. 1 odst. 1a	—	—	článek 29
článek 7	článek 8	—	článek 5	článek 30
článek 9	článek 10	čl. 12 odst. 2	článek 7 čtvrtý pododstavec	čl. 31 odst. 1 a 2
—	čl. 9 odst. 2	—	—	čl. 31 odst. 3
—	—	—	—	článek 32
článek 8	čl. 9 odst. 1 první pododstavec a čl. 9 odst. 2 a 3	čl. 12 odst. 1	článek 7 první, druhý a třetí pododstavec	článek 33
—	čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	—	—	—
—	—	—	—	článek 34
—	—	—	—	článek 35
—	—	—	—	článek 36
—	—	Příloha	—	—

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 21. dubna 2004 předložila Komise Radě na základě čl. 141 odst. 3 Smlouvy návrh směrnice Rady o rovném zacházení s muži a ženami v otázkách práce a zaměstnanosti.

Evropský parlament zaujal stanovisko dne 6. července 2005 (první čtení).

Hospodářský a sociální výbor vydal své stanovisko dne 15. prosince 2004.

Komise předložila pozměněný návrh dne 26. srpna 2005.

Rada přijala společný postoj dne 10. března 2006 postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy.

II. CÍL

Hlavními cíli této směrnice, která slučuje sedm stávajících směrnic ⁽¹⁾ týkajících se rovných příležitostí a rovného zacházení do jediného nástroje, je vytvořit srozumitelnější a přístupnější právní předpisy Společenství, snížit právní nejistotu začleněním příslušné judikatury Soudního dvora Evropských společenství a zlepšit srozumitelnost, pokud jde o použití horizontálních ustanovení směrnice 2002/73/ES.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky

Společný postoj Rady byl ustanoven v souladu s pozměňovacím postupem, přičemž v něm byly jasně označeny všechny změny znění navrhované Komisí nebo vložené Radou nebo Parlamentem.

Je třeba poznamenat, že společný postoj byl dohodnut na základě neformálních trojstranných jednání po řadě jednání mezi úřadujícím předsednictvím (LUX a UK), zpravodajem a stínovými zpravodaji a příslušnými zástupci Komise. Dne 8. prosince 2005 Rada ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) dosáhla politické dohody o tomto znění a jako součást kompromisní dohody s Parlamentem předložily Rada a Komise do zápisu z jednání Rady prohlášení týkající se rodičovské dovolené ⁽²⁾.

2. Změny Evropského parlamentu

Při prvním čtení dne 6. července 2005 přijal Evropský parlament 93 změn.

2.1 Změny Evropského parlamentu přijaté Radou

Ve svém společném postoji vzala Rada na vědomí 74 změn. Z toho Rada:

- 37 změn přijala v plném rozsahu, stejně jako Komise ve svém pozměněném návrhu. Jednalo se o změny 8, 9, 14, 15, 19, 22, 23, 27, 28, 34, 37 až 42, 45, 47, 50, 51, 52, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 75, 78, 82, 85, 87, 91, 92 a 93,

⁽¹⁾ Jedná se o tyto směrnice: 75/117/EHS (stejná odměna za práci); 86/378/EHS pozměněná směrnicí 96/97/ES (rovné zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků); 76/207/EHS pozměněná směrnicí 2002/73/ES (rovné zacházení pro muže a ženy); 97/80/ES pozměněná směrnicí 98/52/ES (důkazní břemeno).

⁽²⁾ Dokument 14878/05.

- přijala v zásadě nebo částečně v návaznosti na přístup Komise 24 změn (č. 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/102 a 83),
- dosáhla kompromisu s Parlamentem o 13 dalších změnách (č. 4, 101, 25, 26, 55, 88, 61, 67, 69/70, 73, 103, 89/104 a 105).

2.2 Změny Evropského parlamentu, které jsou pro Radu nepřijatelné

Rada nepřijala 14 změn z důvodů, které Komise vysvětlila v pozměněném návrhu (č. 1, 100, 3, 12, 13, 29, 30, 53, 54, 57, 36, 77, 84 a 86). Rada rovněž nemohla přijmout z technických nebo formulačních důvodů těchto dalších 5 změn:

- pokud jde o změnu 107, Rada upřednostnila ponechání standardního bodu odůvodnění využívaného k odkazům na srovnávací tabulky,
- nadpis pro článek 3 v původním návrhu Komise (změna 33) byl nadbytečný, neboť Rada přesunula tento text do článků 6 a 28,
- nadpis pro článek 20 v původním návrhu Komise (změna 65) byl nadbytečný, neboť Rada přesunula tento text z důvodu soudržnosti do čl. 19 odst. 4 (důkazní břemeno),
- v článku 25 byl namísto pojmu „sanctions“ použit pojem „penalties“, neboť je to v angličtině správný právní pojem (změna 79),
- i když u změny 106 nebyl rozdíl v obsahu, formulace znění čl. 33 odst. 2a (nového) byla uznána jako jasnější.

3. Jiné změny provedené Radou

Při přijetí svého společného postoje Rada provedla řadu jiných, hlavně technických změn. V krátkosti se tyto změny týkají:

Hlava II, kapitola 1: nadpis byl zkrácen ze „Zásada stejné odměny“ na „Stejná odměna“.

Hlava II, kapitola 2: nadpis byl podobným způsobem zkrácen na „Rovné zacházení v systémech sociálního zabezpečení pracovníků“.

Článek 6: pro tento nový článek (který Parlament ve změně 40 vynechal) byl vložen nadpis „Osobní působnost“.

Hlava II, kapitola 3: nadpis byl podobným způsobem zkrácen na „Rovné zacházení, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky“.

Čl. 15 odst. 1 v původním návrhu Komise: znění bylo přesunuto do čl. 2 odst. 2 písm. c) viz změna 31, avšak Parlament nenavrhl odpovídající změnu, kterou se vypouští text z čl. 15 odst. 1.

Hlava III, kapitola 2: nadpis byl zkrácen na „Podpora rovného zacházení – dialog“.

Hlava III, kapitola 3: Hlava IV (Provádění) byla nahrazena Kapitolou 3 o „Obecných horizontálních ustanoveních“.

5. bod odůvodnění v původním návrhu Komise: byl vypuštěn, neboť není považován za nezbytně nutný. („Z důvodu soudržnosti je nutné ustanovit jednu jedinou definici přímé a nepřímé diskriminace.“)

41. bod odůvodnění: byl vložen standardní bod odůvodnění týkající se srovnávacích tabulek uvedených v článku 33 o provádění. („V souladu s odstavcem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ se členské státy vybízejí k tomu, aby pro sebe i v zájmu Společenství vypracovaly vlastní tabulky, z nichž by byl pokud možno patrný vztah mezi směrnici a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejnily.“).

(¹) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Je třeba rovněž poznamenat, že byla provedena řada jiných technických oprav konečného znění obvyklým právním a lingvistickým postupem mezi oběma orgány. Hlavní opravy se týkají přesunutí článku 3 do horizontálních ustanovení v Hlavě 1, což bylo záměrem Parlamentu i Rady; sjednocení lhůty uvedené v článku 25 s původními lhůtami pro provedení nebo oznámení uvedenými v člácích 11 a 12; a sjednocení lhůty uvedené v článku 34 (*Zrušení*) s lhůtami pro provedení uvedenými v článku 33.

IV. ZÁVĚR

Rada je toho názoru, že společný postoj jako celek je v souladu s hlavními cíli pozměněného návrhu Komise. Rada se rovněž domnívá, že pokud to bylo v rámci omezení daných pozměňovacím postupem možné, vzala v úvahu hlavní cíle Evropského parlamentu obsažené v jeho změnách původního návrhu Komise.
